

e-PROFESOR ON-LINE

Revista on-line a cadrelor didactice.

Nr. 7 – August 2023

DIN CUPRINS:

- *Formarea și dezvoltarea competențelor de reziliență în cariera didactică*
- *Învățarea programări cu ajutorul roboților*
- *Alternativele educaționale, învățarea centrată pe elev*
- *Provocări în „Săptămâna altfel”*

E - PROFESOR ON - LINE

REVISTA ON - LINE A CADRELOR DIDACTICE

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate
aparține exclusiv autorilor.*

Colectivul de redacție:

- BERCEANU Camelia-Florentina – redactor coordonator

Colaboratori:

- ALEXA Adrian-Constantin
- ALEXA Gabriela
- BURTICĂ Gabriela
- CIOCAN Dana Maria
- CUCĂILĂ Ioana
- DAVID Ramona
- EBÂNCĂ Maria-Luminița
- LAȘIȚĂ Doina
- MATEȘ Nicolae
- MĂNUCĂ Emilia
- OLTEAN Ramona-Cristina
- PĂUNESCU Iuliana
- SZASZ Ilonca
- TEGLĂ Vasile
- TRIF Alexandra-Anamaria
- VINTILĂ Teodora-Elena
- VORONIANU Sanda-Florina

„E-profesor on-line” – Nr. 7 – August 20223

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110

Învățarea programării cu ajutorul roboților

Prof. VORONIANU SANDA FLORINA
Liceul Teoretic "Avram Iancu" Brad

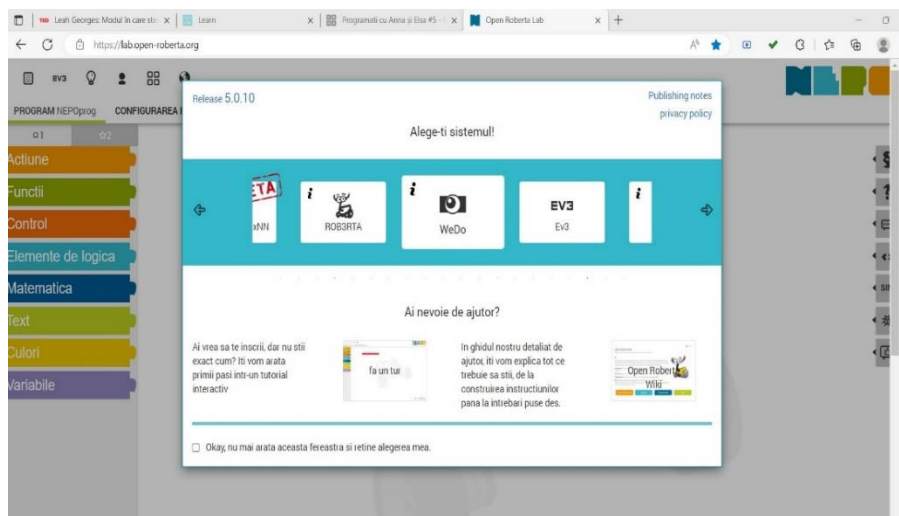
Unul dintre cele mai fascinante domenii ale secolului XXI, aflat într-o dezvoltare explozivă, este robotica.

Învățarea prin joc, cu ajutorul roboților virtuali și a roboților educativi, este o metodă eficientă de asimilare a cunoștințelor de programare, redând încrederea în propriile forțe ale elevilor. Activitățile plăcute, distractive și experiențele pozitive sunt factorii care determină asimilarea temeinică și de durată a noțiunilor de programare și robotică. Elevii pot programa, testa și modifica instrucțiunile dintr-o varietate de comportamente ale roboților pentru a îndeplini diverse activități inspirate din viața reală, folosind senzori, motoare și unități inteligente.

Utilizarea exemplurilor apropiate de situațiile reale, ideile și sarcinile de învățare atractive, motivante determină elevii să dobândească cu ușurință competențe cheie necesare secolului XXI, pregătindu-i pentru viață.

Consider necesar și oportun un opțional care să faciliteze accesul tuturor elevilor din clasă la informație, într-un mod practic, distractiv și interactiv. Acest opțional le oferă modalitatea de a studia natural, adică încercând, greșind și învățând din aceste greșeli.

Opționalul "Învățarea programării cu ajutorul roboților" debutează cu prezentarea generală a mediului de programare Open Roberta, oferă oportunitatea inițierii elevilor în tainele programării într-un mod practic, distractiv și interactiv, putând participa la concursuri.

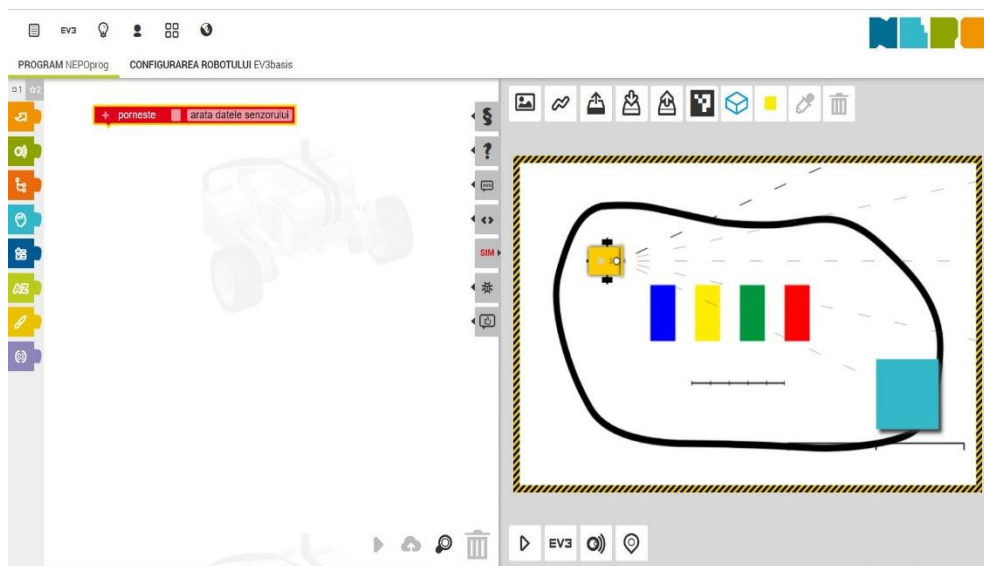

Platforma Open Roberta este un mediu de programare online ce permite programarea roboților virtuali 2D și reali 3D. Limbajul utilizat de mediul de programare Open Roberta Lab este limbajul NEPO (New Easy Programming Online). Blocurile NePO reprezintă și încorporează funcționalități ale roboților virtuali.

Platforma Open Roberta - [Open Roberta Lab \(open-roberta.org\)](https://open-roberta.org)

Prin limbajul NEPO, platforma ne oferă posibilitatea de a programa atât roboți virtuali, folosind simulatorul integrat, cât și reali dacă avem kit-urile achiziționate. Simulatorul integrat platformei permite programarea virtuală a unui model simplu de robot 2D pe un calculator cu o configurație simplă, conectat la Internet.

Robotul EV3 poate realiza numeroase instrucțiuni, afișajul fiind diferit în funcție de ordinea în care le execută pe fiecare în parte.

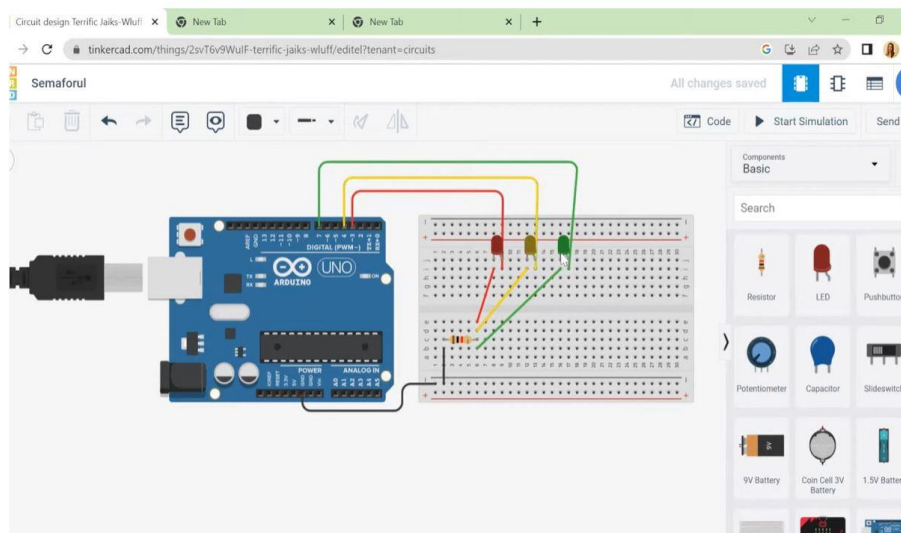

La începutul opționalului sunt prezentate elementele de interfață, pentru a putea identifica cu succes facilitățile mediului de programare. Următorul pas îl reprezintă utilizarea mediului de dezvoltare pentru implementarea unor algoritmi. Pentru a putea implementa un algoritm este necesară aplicarea unor etape, ca de exemplu: proiectarea

codului sursă, compilare, executare, testare, depanare.

Mediul de programare permite efectuarea unor acțiuni asupra roboților, generarea unor expresii, calcule, valori, programarea de roboți, vizualizarea și utilizarea valorilor citite de senzorii roboților virtuali (de exemplu senzor de atingere, de culoare, ultrasonic, infraroșu, rotație, giroscopic, butoane, timer).

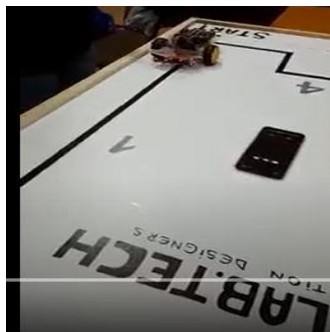
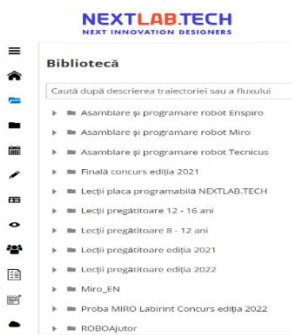
Spre sfârșitul opționalului, elevii vor proiecta algoritmi pentru controlul roboților virtuali, prin utilizarea și interpretarea datelor primite de la diverși senzori. Vor elabora coduri sursă pentru deplasarea robotului de-a lungul unei linii, detectarea obiectelor, aplicații STEM care să dezvolte spiritul inventiv și creativitatea.

Deci opționalul, va avea două componente: o componentă teoretică, în care se vor prezenta noțiunile noi și o componentă practică, în care se vor elabora coduri pentru implementarea algoritmilor, în conformitate cu cerințele.

La Liceul Teoretic "Avram Iancu" Brad, recunoașterea și validarea cunoștințelor deja asimilate, inclusiv a competențelor dobândite prin intermediul unei învățări non-formale, s-a

materializat prin participarea elevilor pasionați de robotică, la ediția 2020, 2021, 2022 a Concursului Național de Robotică NEXTLAB.TECH.

Eu consider că pregătindu-se pentru un concurs, elevii au ocazia să afle o mulțime de lucruri noi pe care poate nu le-ar fi aflat dacă nu ar fi participat la competiție, învață să își organizeze timpul, să facă față unei competiții, valoarea efortului și disciplinei, ce înseamnă perseverența, răbdarea și responsabilitatea. Rezultatele bune obținute la concursurile școlare învață elevii să aibă încredere în forțele proprii și contribuie la creșterea stimei de sine.

ADAPTAREA PROIECTĂRII DIDACTICE LA CONTEXTE BLENDED LEARNING/ONLINE

Prof. Teodora-Elena VINTILĂ
Colegiul Național Pedagogic “Regina Maria” Deva

Un curriculum adaptat nu este unul nou, nici alternativ, este același curriculum general, dar *adaptat* la potențialul individual specific al copiilor aflați în situație de risc/cu cerințe educaționale speciale. Prin adaptări curriculare se definește corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu cerințe educative speciale din perspectiva finalităților procesului de adaptare și integrare școlară și socială a acestuia.

Adaptarea proiectării didactice pentru sistemul blended-learning și online vizează selectarea sau construirea unor strategii didactice inteligente, care să amelioreze inechitățile sociale sau personale. Modelul de instruire online determină o predare de tip incluziv, care să răspundă nevoilor individuale ale elevilor, pornind de la respectarea echității în construirea, sarcinilor, situațiilor și a experiențelor de învățare.

Pentru *elevii aflați în dificultate* (elevi cu cerințe educative speciale, elevi proveniți din medii dezavantajate, elevi proveniți din familii cu statut socio-economic scăzut, cu nivel redus de educație al părinților sau cu părinți plecați la muncă în străinătate, elevi cu rezultate școlare slabe, elevi cu absenteism școlar sau aflați în risc de abandon școlar, elevii care traversează situații de criză, și cei care nu au acces la tehnologiile digitale și respectiv la învățământul online) activitățile vor fi adaptate în funcție de calitățile, valorile, aptitudinile lor, pentru a le facilita integrarea în școala de masă.

Flexibilitatea intervențiilor educaționale, în acest caz, este nelimitată, scopul fundamental al demersului didactic fiind sprijinirea formării/ dezvoltării competențelor prin măsuri educative potrivite fiecărui elev. Este oportună intervenția *profesorului itinerant/ de sprijin* în timpul activității online sau

față în față, pentru structurarea adaptată a sarcinilor de lucru, explicarea suplimentară a cerințelor, facilitarea identificării răspunsurilor personale pentru diferite situații sau pentru exersarea abilității de auto-analiză. De asemenea, *profesorul consilier școlar* este o resursă valoroasă în desfășurarea activităților la disciplina Educație incluzivă și dezvoltarea gândirii critice, în clasele în care învață elevii cu CES.

Sprijinirea unor astfel de elevi poate lua mai multe forme: *parteneriate* cu comunitatea locală și diverse ONG-uri care să asigure pe cât posibil, accesul la astfel de activități, prin alocarea de resurse și prin implicarea elevilor dezavantajați și a familiilor acestora, care pot asigura/sponsoriza din fonduri proprii achiziționarea de materiale precum auxiliare sau caiete de lucru, necesare pentru a asigura participarea acestor elevi la procesul educațional și dezvoltarea competențelor corespunzătoare; transmiterea de *materiale în format letric* (materialul de învățat cu explicații detaliate, sarcini de rezolvat și fișe de lucru, etc), prin intermediul mediatorilor școlari, al asistenților sociali din primărie, sau al altor persoane disponibile; *înregistrarea digitală a lecțiilor* și comunicarea acestora pe telefon; completarea unei agende zilnice/ săptămânale cu activitățile realizate școală și de acasă; alcătuirea *unui jurnal al emoțiilor*, a unui jurnal de stres; *fișe de lucru* adaptate, exerciții cu tematici diverse: autocunoaștere, comunicare eficientă; și altele.

Educația în context blended-learning permite și încurajează ca implementarea activităților didactice să se poată realiza *sincron*, respectiv, *asincron*. Ponderea celor două modalități formative este diferită, cadrul didactic fiind cel care decide ce tip de interacțiune alege, fiind persoana care cunoaște cel mai bine cât de potrivită este una sau cealaltă în raport cu particularitățile domeniului, ale disciplinei pe care o predă, ale elevilor cu care lucrează. Fiecare dintre cele două modalități de comunicare prezintă atât avantaje cât și dezavantaje.

Conform autorilor, activitățile didactice derulate asincron sunt activități didactice care susțin și consolidează principalul avantaj al educației online, și anume caracterul său flexibil. Activitățile nu se derulează în timp real, iar elevii nu accesează în același timp materialele transmise/postate. În schimb, ei pot parcurge conținuturile și rezolva sarcinile de lucru, în mod cu adevărat flexibil, atunci când programul le permite, în ritm propriu, beneficiind în același timp și de un ghidaj și un feed-back autentic, oferite de cadrul didactic.

Ca și în cazul învățării tradiționale, pentru învățarea în sistem blended-learning, proiectarea didactică la nivel micro va urma același demers, dar vor trebui *reconsiderate componentele strategiei didactice*. Adaptarea proiectării didactice pentru sistemul mixt și online vizează, așadar, **construirea unor strategii didactice** care să răspundă nevoilor elevilor.

Este cunoscut faptul că strategiile didactice sunt flexibile și pot fi adaptate ușor la noua paradigmă de instruire. Fiecare componentă a strategiei didactice poate fi adaptată predării-învățării- online. În ceea ce privește metodele didactice acestea pot lua ușor forme pentru online: povestirea tradițională poate deveni povestire digitală, expunerea se realizează cu eficiență și în mediul virtual și poate fi susținută cu imagini sau alte aplicații digitale.

În ceea ce privește adaptarea proiectării didactice la contexte blended-learning și online, nu putem spune că există o „rețetă” universal - valabilă, dar putem face referire la *un scenariu pedagogic de învățare mixtă*. Scenariul se bazează pe combinarea diferitelor abordări interactive „față în față”, cum ar fi: dezbaterile, colaborarea pentru realizarea de proiecte cu activități și resurse de tip e-learning.

O unitate de învățare care se bazează pe învățarea combinată poate fi proiectată în direcția a două componente: Componente Față în față (FF) sau tradiționale și Componente Online (e-Learning).

Componente Față în față, tradiționale	Componente Online (e-learning)
<u>Resurse/materiale educaționale pentru activități de predare- învățare- evaluare</u> Discuții Dezbateri Realizarea de proiecte Rezolvarea exercițiilor aplicative Evaluări de diverse tipuri: orală, scrisă, practică	<u>Resurse/materiale educaționale pentru activități de predare- învățare- evaluare</u> Note de lecții/ schițe de lecții în format electronic Fișe de lucru în format electronic Chestionare, teste care pot fi administrate online Prezentări Materiale video
<u>Suport educațional</u> Activități de predare- învățare- evaluare față în față Discuții în grupuri mici	<u>Suport educațional</u> e-mailuri aplicații platforme educaționale pagini web

BIBLIOGRAFIE:

1. <https://fdocumente.com/document/educaie-incluziv-keystone-2-lucrarea-aeducaie-incluzivf-ghid-metodologic.html>
2. <https://rm.coe.int/studiu-privind-educatia-incluziva/1680932032>
3. https://lumos.contentfiles.net/media/assets/file/1. Politici_practici_EL.pdf

FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE REZILIENȚĂ ÎN CARIERA DIDACTICĂ

Prof. dr. Păunescu Iuliana

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Reziliența reprezintă un proces complex care are ca rezultat adaptarea cu succes la dificultățile întâmpinate de-a lungul vieții, mai concret, ca adaptare flexibilă la ceea ce se întâmplă unei persoane, din punct de vedere emoțional, mintal, comportamental, aducând cu sine o creștere personală profundă.

Studiile de specialitate evidențiază faptul că reziliența se poate construi cu pași mici: gestionând bine situațiile de stres minor, persoanele reușesc să treacă peste crizele critice cu ușurință, observându-se o evoluție atât pe plan personal, cât și profesional.

Prin raportare la sistemul de educație în școală, reziliența educațională constituie o necesitate într-o societate în care elevii se confruntă cu o varietate de situații care le afectează dezvoltarea școlară și profesională - de la factorii de risc individual până la cei de sistem. S-a observat că elevii care dețin competențe de reziliență educațională sunt cei care reușesc să își mențină motivația de învățare și o performanță școlară ridicată, chiar dacă sunt prezente condițiile de risc care îi situează într-o poziție de vulnerabilitate și eșec școlar. Ei au capacitatea de a se readapta la o nouă normalitate după parcurgerea unor experiențe cu un puternic impact emoțional.

Au fost identificați factorii care au o contribuție în ceea ce privește adaptarea la evenimentele negative din viață, și anume:

- modul în care o persoană privește lumea și se raportează la aceasta

- disponibilitatea și calitatea resurselor pe care le are
- strategii proprii de gestionare emoțională și comportamentală

În aceeași manieră profesionistă, au fost evidențiate caracteristicile persoanelor reziliente:

- conștientizarea emoțiilor – înțeleg de ce simt ceea ce simt, se reglează emoțional mai bine și reacționează pozitiv în fața unor emoții negative.
- perseverența – sunt determinate și orientate spre obiective, spre acțiune, spre atingerea obiectivelor.
- au un locus de control intern – au o viziune realistă asupra vieții, sunt mai orientate spre soluții, decât spre probleme, considerând a deține controlul propriei vieți.
- au simțul umorului dezvoltat – percep/ privesc orice situație de amenințare drept o oportunitate.

Factorii care pot influența formarea competențelor de reziliență educațională înregistrează în primul rând importanța familiei în formarea competențelor de reziliență prin satisfacerea nevoilor primare ale copilului (alimentare, îmbrăcare, igienice etc.), urmată de satisfacerea nevoilor sociale ale copilului/relaționare cu alții, integrare socială etc.) și nu în ultimul rând, asigurarea de suport emoțional necondiționat copilului.

Foarte importante sunt reperatele privind sprijinirea școlilor pentru a le spori reziliența și pentru asigurarea continuității procesului educațional în situații de criză, pentru a oferi servicii de educație calitative atât în cazul învățării în clasă, cât și la distanță, cu scopul consolidării unei comunități reziliente.

De actualitate sunt cele două modele pentru formarea competențelor de reziliență educațională la elevi și profesori, respectiv Modelul Henderson & Milstein pentru dezvoltarea rezilienței educaționale la elevi (2003), și Modelul formării competențelor de reziliență la profesori (Elena Aquilar, 2018), vizând activitățile specifice pentru formarea acestor competențe la principalii factori implicați în actul educațional.

Prin strategii didactice flexibile de predare/ învățare/ evaluare abordate la clasă, se reflectă modul în care un profesor își înțelege rolul în acest proces important, determinându-i stilul și direcția de organizare (...) având o influență extraordinară asupra felului în care predă: propriile concepții îi vor influența modul în care proiectează viitorul elevilor (Gary D. Fenstermacher, Jonas F. Soltis, *Approaches to teaching*). Există mai multe strategii care pot ajuta la dezvoltarea rezilienței, cum ar fi construirea rețelei de suport social, practicarea unei gândiri pozitive, menținerea unui stil de viață sănătos, gestionarea stresului și dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor. Analizarea profilului comportamental al unui profesor cu deschidere spre educația pozitivă, conform Proiectului Character Lab este utilă pentru starea de bine și puterea de reziliență a profesorilor, aplicând metode diferite (Modelul PERMA, Mindfulness, Zapatul, Povestea educativă, Teatru forum, Arborele de probleme, arborele de scop).

Formarea și dezvoltarea competențelor de reziliență sunt aspecte absolut necesare pentru cadrele didactice, pentru a se adapta, de a se recupera și a-și depăși dificultățile sau traumele, în fața stresului, presiunii sau adversității, care ne permite să ne reconstruim, implicând gestionarea emoțiilor, rezolvarea problemelor și construirea relațiilor solide.

Bibliografie:

- ISE (2018). Împotriva tuturor provocărilor. Un studiu exploratoriu privind reziliența școlară. Analiza fenomenului de reziliență în școlile participante la Campania UNICEF Hai la școală! Online: <https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2021/05/Impotriva-tuturor-provocarilor.pdf>
- Mitrofan, L.D. (2021). Rolul școlii în dezvoltarea rezilienței la elevi. *Tribuna învățământului*, 18-19 (iunie-iulie 2021). Online: <https://tribunainvatamantului.ro/rolul-scolii-in-dezvoltarea-rezilientei-la-elevi/>

SCRISOARE DESCHISĂ

Autor: SZASZ Iona, prof. Educație Fizică și Sport

shutterstock.com · 101225338

Dragi părinți!

Sunt Szasz Iona, profesor titular gr I, la Școala gimnazială “Andrei Șaguna”Deva,diriginte clasa a 8-a si mama a doi copii adolescenți.

Si eu consider , ca si marele N.Mandela: “Educația este cea mai puternică armă, cu care putem schimba lumea”.

Educația prin sport....copiii evoluează, se maturizează frumos!Prin mișcare și sport, ei sunt sănătoși, veseli, fericiți, se bucură de corpul lor, socializează...Educația fizică si sportul este disciplină pe viață! Degeaba știu 5 limbi străine, au bani, diplome, sunt de succes, dacă vor fi bolnavi și depresivi...

Deci, copiii, părinții, profesorii, suntem o echipă! Avem aceleasi obiective, finalități, totul centrat pe copiii nostri, adulții responsabili de mâine.

Cum formăm noi, profesorii de sport, elevii nostri, la oră dar și în timpul liber? Cum “trăiește “ educatia fizică în toți porii nostri și cum interferează cu celelalte discipline, dar de fapt primordial și la baza tuturor stăEducatia Fizică și Sportul!

Profilul de formare al copiilor se referă la cele 8 competențe- cheie, dezvoltate si aduse la viață prin disciplina Educație Fizică și Sport:

1. Comunicare în limba maternă-se referă la auzirea,citirea, înțelegerea, reproducerea informațiilor în ceea ce privește activitatea motrică și totodată îmbogățirea vocabularului nostru cu termeni de

specialitate: de ex: rulări, rostogoliri, planuri, întinderi, aplecări, răsuciri sau procedee tehnico-tactice: aruncare de la 9m, de la 7 m, pase, dribling, aruncare la poartă din săritură sau ne gândim la diferitele regulamente sportive: atac pasiv, pași, dublu dribling, blocaj, paravan și diferite concursuri, campionate, olimpiade.

2. Comunicare în limbi străine- frecvent utilizat în ora de Educație Fizică, prin multiple expresii uzuale, internaționale, de ex. “Fitness”=stare de sănătate, condiție fizică, stare de bine, “Pilates”=se referă la exerciții de postură cu izometrie, “TRX”=exerciții realizate cu benzi elastice și folosind propria greutate, “time out”=cererea opririi timpului de joc, pauză cerută

3. Competențele matematice și competențele de bază în științe și tehnologii – la orele de Educație Fizică și formarea unor deprinderi și de timp liber, folosim multe jocuri, care stimulează imaginația, intuiția, atenția, memoria, logica, de ex. “Cursa pe numere”, “Buchețele”. “Al treilea fuge”, diferite deplasări și regrupări în cerc, coloană, șir. Folosirea cronometrului, ruletei (săritura în lungime), măsurarea frecvenței cardiace, respirației, calcularea IMC. Tot aici ar mai fi orientarea pe teren, “simțul mingii”, “simțul porții”

4. Competența digitală – prin surse online, de informare, cu privire la rezultatele și viața marilor personalități sportive ca și modele, căutarea paginilor web și realizarea unor materiale PPT, WORD, video și studierea manualelor digitale.

5. Competența a învăța să înveți – este dobândită cu activități de cercetă, studia, stârni curiozitatea, a conserva informațiile în ceea ce privește dezvoltarea fizică armonioasă, tipuri constituționale, regim de viață echilibrat, prevenirea obezității și a bolilor care urmează obezității (România la obezitatea infantilă locul 1 în Europa), studii despre de effort și dozarea corectă efort-odihnă. Sportul este singura activitate care generează neuroni! (care tot mor în decursul vieții) Copiii “învață” să fie sănătoși și veseli, de fapt fericiți .

6. Competențele sociale și civice – unde mai socializează copiii noștri așa, afară la aer și în mișcare, decât la orele de Educație fizică? Și învață atitudinea de fair-play, respect față de colegi, profesori, arbitri, adversari și față de ei însuși... Sportivii sunt oameni de caracter, perseverenți, răbdători, muncitori, în adevăr, care se redresează după înfrângeri. Aceste lucruri învață la Educație Fizică și Sport.

7. Spiritul de inițiativă și antreprenoriat – stimulăm copiii să vină cu idei, să lucreze în echipă, să aibă curaj, să fie arbitri, căpitan de echipă, să conducă anumite secvențe din lecție., etc

8. Sensibilizarea și exprimarea culturală – prin vizionarea unor spectacole sportive sau execuții din patinaj artistic, gimnastica artistică, înot sincron. Muzica are un rol major aici, realizarea de ex a unor dansuri ...

Cu toate acestea punctate, este imperios necesar să fim exemple noi, adulții pentru o viață de calitate. Iar Educația Fizică (tot timpul cu litere mari hihihi) este sport pentru toți, mici și mari, grăsuți și slăbuți, albi și negri, curajoși și emotivi, motrici și amotrici...

Mulumesc pentru atenție!

MANAGEMENTUL ȘCOLAR PENTRU REDUCEREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Adrian ALEXA

Liceul Tehnologic Energetic "Dragomir Hurmuzescu" Deva

Dezvoltarea unei abordări "școala ca întreg" pentru reducerea părăsirii timpurii a școlii înseamnă că obiectivul de a elimina abandonul școlar și de a încuraja succesul școlar pentru toți ar trebui promovată în mod consecvent și sistematic în toate dimensiunile vieții școlare, care ar putea avea un impact asupra realizării educaționale.

Astfel, toți membrii comunității școlare (liderii școlari, medii de management, personal didactic și non-didactic, studenți, părinți și familii) se simt responsabili și joacă un rol activ în combaterea dezavantajelor educaționale și prevenirea abandonului școlar. Întreaga comunitate școlară se angajează într-o acțiune coerentă, colectivă și colaborativă, bazată pe multidisciplinaritate și pe diferențiere și are ca scop sprijinirea fiecărui cursant în cel mai adecvat mod. O "întreagă școală în jurul culturii și climatului cursantului" este în vigoare, în vederea îmbunătățirii educației elevilor a comportamentului elevilor și a susținerii bunăstării lor emoționale, sociale și psihologice.

Condițiile-cheie pentru un astfel de concept în ceea ce privește părăsirea timpurie a școlii au fost sintetizate pe cinci domenii strict interconectate unul cu celălalt: Management școlar, suport pentru elevi, profesori, părinți și familii și implicarea părților interesate.

Competența și eficiența conducerii școlare sunt necesare pentru promovarea unei culturi și unui etos pozitiv și colaborativ, care implică întreaga școală la care se mai adaugă și legătura puternică cu comunitatea locală.

Aceste legături și competente au ca rezultat: mai mare flexibilitate / autonomie a școlilor:

Mai multă flexibilitate ar trebui să fie acordată școlilor în ceea ce privește guvernarea școlară, predarea, practicile și implementarea curriculumului, de exemplu: îmbunătățită autonomia școlară, cuplată cu o responsabilitate puternică, permite școlilor să identifice cele mai potrivite soluții la situații complexe și pentru a asigura cel mai bine nevoile specifice ale comunității școlare.

Pregătirea profesională inițială și continuă pentru managerii de școală consacrați și aspiranți ar trebui să sensibilizeze elevii, să crească importanța colaborării cu familiile și comunitatea în general pentru a reduce/combate abandonul școlar.

Delegarea de competente necesită implementarea unui model distribuit de conducere în școală cu un obiectiv care se axează pe învățarea îmbunătățită și care necesită dezvoltarea unei reflecții, practica și delegarea sarcinilor și responsabilităților în întreaga comunitate școlară.

Managerii de școli ar trebui să fie în poziția de a încuraja profesorii să preia conducerea roluri într-o anumită zonă de expertiză, își asumă responsabilitatea și își ia inițiative ca persoane sau grupuri; acestea ar trebui să promoveze munca în echipă, multidisciplinaritatea și colaborare profesională între personalul didactic și non-didactic. Adoptarea unui model distribuit de conducere necesită, de asemenea, sporirea participării cursanților și a familiilor la viața școlară formală și informală.

Procesele de îmbunătățire a parcurgerii traseului școlar au drept scop creșterea calității și a standardelor în întreaga școală. Pentru ca această abordare să fie eficientă, școlile trebuie să identifice și să răspundă nevoilor comunității școlare și să se implice în procese continue și ciclice pentru îmbunătățire. Școlile care utilizează planificarea școlară și evaluarea școlară va fi într-o poziție mai puternică pentru eradicarea părăsirii timpurii a școlii.

În acest sens, planurile de dezvoltare școlară și evaluarea individuală, procesele ar trebui să includă obiective care să abordeze factorii care stau la baza proiectului de părăsirea timpurie a școlii și promovarea succesului educațional, luând în considerare planurile naționale, regionale și locale.

Programe de îmbunătățire a planului de dezvoltare școlară ar trebui să se caracterizeze prin deschidere și transparență.

Aceste programe ar trebui dezvoltate și implementate în mod participativ de întreaga comunitate școlară (inclusiv studenți, părinți și familii) și cu părțile interesate, echipe multi-profesionale și serviciile locale externe. Programele de dezvoltare ar trebui să se bazeze pe:

- obiective comune, roluri și responsabilități definite;
- indicatori clari, bazați pe risc și protecție factori, pentru a monitoriza îmbunătățirile;
- măsuri de sprijin pentru personalul școlar, inclusiv, de exemplu, programe de inducție structurate și dezvoltarea profesională continuă, ar trebui să fie complet încorporată în școală planuri de dezvoltare.

Mecanisme de monitorizare externă și evaluare (asigurarea calității): bazate pe măsuri cantitative și calitative care reflectă diversitatea activităților pentru care sunt școli responsabile și diferitele puncte de pornire/contexte în care acestea sunt (de exemplu, încercarea de a măsura valoarea adăugată a școlii), de calitate mecanismele de asigurare pot juca un rol consultativ și de susținere a școlilor din punerea în aplicare a strategiilor de abandon școlar timpuriu. Scopul lor este de a evidenția schimbările de succes și procesele de dezvoltare în cadrul școlilor. Calitativ indicatorii, în special, pot ajuta școlile să reflecteze asupra măsurilor existente sau care pot fi dezvoltate pentru a face față abandonului școlar timpuriu.

În asigurarea calității mecanismele cele mai eficiente par să fie atunci când ambele funcții "sumative" (legate de responsabilitatea, controlul și verificarea conformității) și "formarea" (legate de îmbunătățire și dezvoltare) sunt complementare și consolidarea reciproca

Învățarea interactivă (de exemplu, în grupuri mici) ar putea să sporească oportunitățile pentru cursanți de a vorbi cu mai multă ușurință cu despre problemele care au impact asupra procesului de învățare. Participarea la proiecte școlare care se concentrează pe anumite aspecte (cum ar fi conștientizarea în materie de mediu), inclusiv prin utilizarea posibilităților oferite de Erasmus + și eTwinning pot contribui la dezvoltarea elevilor.

Școlile ar trebui, de asemenea, să promoveze participarea semnificativă a cursanților în procesele de luare a deciziilor școlare (de exemplu, prin reprezentarea în școală consilii) și în procesele de evaluare și perfecționare școlară.

Oportunitățile educației extracurriculare și extrașcolare, inclusiv sport, arte, cultura și alte activități compatibile cu obiectivele educaționale, pot oferi tinerilor modalități suplimentare de a "străluci" și pot crește motivația și sentimentul de apartenență la școală. Aceste activități ar trebui să fie proiectate în mod coerent pentru a completa furnizarea curriculumului și a maximiza participarea elevilor și incluziunea socială; acestea ar putea fi luate în considerare în evaluarea generală a elevilor.

Astfel de activități ar putea fi dezvoltate în cooperare cu părinții, instituții culturale, organizații sportive și de tineret, servicii locale și ONG-uri și cu implicarea voluntarilor din comunitate.

Părinții pot beneficia, de asemenea, de sprijinul lingvistic - aici pot funcționa școlile, parteneriatul cu ONG-uri pentru a sprijini învățarea limbilor străine pentru părinții unui migrant. Ar trebui să fie disponibile și alte forme de sprijin, în special pentru migranți, fie în școală, fie în afara acesteia, în cooperare cu localnicii, agențiile și serviciile specifice.

Cadrelor didactice sunt factorul cheie al învățării copiilor și tinerilor la școală și unul dintre principalii agenți pentru succesul educațional. Cercetările arată că o relație de susținere între profesor și elev este cel mai puternic predictor al implicării și realizării școlare. Este esențial ca profesorii să înțeleagă că sunt persoane cu resurse esențiale pentru elev, care pot face o diferență reală în traiectoria

lor educațională; este la fel de important ca aceștia să fie conștienți de faptul că sprijinirea tuturor elevilor pentru a-și îndeplini potențialul este o responsabilitate comună a tuturor cadrelor didactice și a comunității școlare în ansamblu. Confruntat cu noi provocări, rolul profesorului devine mult mai extins, cu cerințe mai exigente. Recunoscând importanța evaluării profesionale a cadrelor didactice, sunt necesare noi competențe ce trebuie abordate prin educația inițială și dezvoltarea profesională.

BIBLIOGRAFIE:

<https://edict.ro/rolul-educatiei-in-formarea-personalitatii/>

<https://www.stasalba.ro/orientarea-in-cariera-a-adolescentilor-si-rolul-familiei/>

<http://www.uti.eu.com//consilierea-in-cariera-importantaformarii-profesionale-si-rolul-acesteia/>

Explorarea prin Joc: Metodă de Predare Interactivă în Activitățile Matematice

Autor: Ebâncă Maria Luminița

Introducere:

În prezent, predarea matematicii pentru copiii de 10 ani nu mai poate fi limitată la metodele tradiționale de transmitere a cunoștințelor. În schimb, se pune un accent tot mai mare pe abordarea interactivă, care încurajează copiii să exploreze și să descopere principiile matematice prin intermediul jocurilor și al activităților practice. Această metodă inovatoare de predare îi ajută pe copii să dezvolte abilități matematice esențiale într-un mod distractiv și captivant. În acest articol, vom explora câteva metode eficiente de predare interactivă în activitățile matematice pentru copiii de 10 ani.

1. Utilizarea jocurilor matematice:

Un mod eficient de a face matematica mai interesantă și captivantă pentru copiii de 10 ani este prin utilizarea jocurilor matematice. Acestea pot fi jocuri de societate, aplicații pe calculator sau chiar activități fizice. De exemplu, jocurile care implică rezolvarea de probleme, puzzle-uri și concursuri matematice îi motivează pe copii să se angajeze activ în rezolvarea problemelor matematice și îi ajută să-și dezvolte abilitățile de gândire critică și logice.

2. Abordarea bazată pe rezolvarea de probleme:

În loc să se concentreze exclusiv pe memorarea formulelor și a regulilor matematice, predarea bazată pe rezolvarea de probleme oferă copiilor ocazia de a aplica conceptele matematice în contexte reale. Prin rezolvarea problemelor interesante și relevante pentru viața de zi cu zi, copiii învață să-și dezvolte abilitățile de analiză și de luare a deciziilor, iar matematica devine mai tangibilă și mai utilă pentru ei.

3. Utilizarea tehnologiei învățării:

Tehnologia poate fi un instrument puternic în predarea matematicii interactivă. Aplicațiile și software-urile educaționale pot fi utilizate pentru a crea experiențe de învățare captivante și interactive. De exemplu, există aplicații care transformă exercițiile de matematică în jocuri distractive și animate, oferind feedback imediat și recompense pentru progresul copiilor. De asemenea, tabletele și

calculatoarele pot fi folosite pentru a explora concepte matematice complexe prin intermediul simulărilor și vizualizărilor interactive.

4. Lucrul în echipă și colaborarea:

Activitățile matematice interactive pot fi realizate și în cadrul unor echipe sau grupuri mici. Aceasta încurajează colaborarea și comunicarea între copii, oferindu-le oportunitatea de a-și explica și de a-și justifica soluțiile matematice. Prin lucrul în echipă, copiii învață să-și dezvolte abilitățile sociale, să-și îmbunătățească abilitățile de comunicare și să-și sporească încrederea în abilitățile lor matematice.

5. Legătura cu experiențele reale:

Pentru a face matematica mai relevantă și mai accesibilă pentru copiii de 10 ani, este important să se facă legătura cu experiențele lor de zi cu zi. Profesorii pot crea activități care implică măsurători și estimări în contexte familiare, cum ar fi cumpărăturile sau planificarea unui eveniment. Prin intermediul acestor activități, copiii își pot dezvolta abilitățile practice de matematică și pot realiza cum se aplică aceste concepte în viața lor de zi cu zi.

Concluzie:

Metodele de predare interactivă în activitățile matematice pentru copiii de 10 ani aduc o abordare inovatoare și captivantă în procesul de învățare a matematicii. Prin intermediul jocurilor, rezolvării de probleme, utilizării tehnologiei, colaborării și legăturii cu experiențele reale, copiii își pot dezvolta abilitățile matematice esențiale într-un mod distractiv și relevant. Aceste metode nu doar că îi ajută pe copii să înțeleagă și să aprecieze matematica, dar și le stimulează gândirea critică, creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor - competențe esențiale pentru succesul lor viitor.

CLASIFICAREA ȘI PROIECTAREA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

**Prof. înv. primar Gabriela ALEXA
Liceul Tehnologic Energetic “Dragomir Hurmuzescu” Deva**

Activitățile extracurriculare vizează de regulă acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Aria lor e dificil de delimitat. Pot fi excursii și vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, pot fi excursii și vizite la instituții publice sau alte obiective de interes comunitar, pot fi vizite la alte școli, pot fi activități artistice, de hobby, cluburi tematice și echipe sportive, pot fi activități legate de un ziar sau post de radio al școlii, activități legate de protecția mediului, sau chiar activități legate de consilii ale elevilor.

Putem identifica cinci *tipuri de activități extracurriculare*, în funcție de implicarea pe care acestea o presupun:

1. Prosociale (legate de biserică și activități de voluntariat);
2. Sporturi de echipă (care se regăsesc în activitățile sportive care au loc în școli);
3. Implicare în activități de organizare în școli (consilii de elevi);
4. Artistice (implicare în piese de teatru școlare, cor);
5. Cluburi școlare (dezbateri, ecologie).

Literatura din științele sociale care tratează subiectul activităților extracurriculare provine în special din spațiul american și se concentrează preponderent pe analiza impactului acestor activități în rândul elevilor implicați. Există câteva caracteristici de bază ale activităților extrașcolare:

- a) în funcție de sursă, înglobează activitățile organizate de către școli și desfășurate în incintă;
- b) au un rol complementar rolului școlii, văzută ca sistem puternic formalizat de transmitere de cunoștințe și sunt venite din nevoia ca școlile să asigure experiențe care să susțină dezvoltarea în ansamblu a elevilor;
- c) depind de contextul mai larg, sunt parte a sistemului școală – familie – comunitate. Prin analogie cu teoria sistemelor ecologice, putem defini activitățile extrașcolare ca fiind o parte a contextului și rețelei sociale în care acestea se manifestă. Dezvoltarea elevilor depinde de un întreg sistem de fenomene și relații, iar activitățile extracurriculare reprezintă un element fundamental în rețeaua școală – familie – comunitate: sunt parte din școli și comunități și sunt influențate de familii și colegi.
- d) oferă posibilitatea de exprimare și explorare a identității, dezvoltă capitalul social al tinerilor.

Activitățile extracurriculare precum cluburi de matematică, șah, limbi străine, dezbateri, consilii ale elevilor, formații și orchestre școlare, dans, teatru, sporturi de echipă și cluburi sportive, cluburi de majorete, cercetași, activități religioase, etc. dau posibilitatea de exprimare și contribuie activ la construcția identității tinerilor. Activitățile extrașcolare generează capital social și uman și constituie un mediu formator mai atractiv în afara contextului academic. Elevii își formează identitatea prin dezvoltarea de abilități, descoperirea de preferințe și prin autoasocierea cu alții.

După locul de desfășurare a activităților extracurriculare și instituția care le gestionează, se pot clasifica în activități extracurriculare desfășurate în:

- instituțiile de învățământ, dar în afara clasei și a lecției;
- afara instituțiilor de învățământ, dar sub incidența acestora;
- instituțiile de învățământ, de alte instituții cu funcții educative;
- afara instituțiilor de învățământ, de alte instituții cu funcții educative.

După grupul țintă vizat și dimensiunea acestuia, activitățile extracurriculare sunt activități:

- cu întreaga clasă de elevi;
- realizate pe grupe de elevi;
- individualizate.

După finalitatea urmărită, activitățile extracurriculare pot fi activități:

- cu caracter predominant informativ;
- cu caracter predominant formativ.

În funcție de dimensiunea educațională dominantă, activitățile extracurriculare sunt activități:

- de educație intelectuală;
- culturale;
- sportive;
- artistice;
- de educație morală

Ca orice demers orientat către o finalitate, activitatea extracurriculară presupune o anumită structurare și organizare, asigurate de corelarea activităților de proiectare, implementare și evaluare. Reușita activităților extracurriculare rezidă deci în gestionarea proceselor și în asigurarea relației ce se stabilește între acestea. În cadrul activităților extracurriculare, cele trei procese nu se constituie în procese originale, diferite cu mult de caracteristicile identificabile în orice situație educațională din școală, dar esența lor stă în particularizare, prin prisma specificului categoriei de activități extracurriculare pe care le vizează.

Există însă niște repere generale, identificabile în cadrul fiecărui proces, indiferent de tipul de activitate extracurriculară avută în vedere. Indiferent de nivelul de acțiune și de tipul de control, procesul

proiectării activităților extracurriculare se desfășoară în mai multe etape și se manifestă, ca orice proces de proiectare, ca un proces pentafazic:

- 1) Selectarea finalităților, scopurilor și obiectivelor ce se doresc a fi atinse prin procesul de implementare a activităților extracurriculare.
- 2) Alegerea experiențelor extracurriculare necesare atingerii finalităților educaționale, planificate și organizate în prealabil, conform caracteristicilor situației educaționale, finalităților urmărite, conținuturilor curriculare, dar mai ales, particularităților de vârstă și individuale ale elevilor.
- 3) Alegerea conținuturilor prin intermediul cărora este oferită experiența de învățare, conform unor criterii de selecție mai puțin riguroase și științifice, și mai de grabă, centrate pe nevoile și interesele elevilor.
- 4) Organizarea și integrarea experiențelor și conținuturilor în activități specifice cu caracter extracurricular și anticiparea modalităților generale de realizare a acestor două aspecte, ca și repere orientative pentru munca efectivă a cadrelor didactice.
- 5) Evaluarea eficacității tuturor aspectelor din fazele anterioare, ca necesitate pentru eficientizarea și optimizarea activităților extracurriculare. Modalitățile sunt: evaluarea realizată de către principalele categorii de persoane care vor fi implicate în activitățile extracurriculare și evaluarea prin testarea efectivă în practică a proiectului extracurricular, pentru a-i certifica eficiența.

La nivel individual, al cadrului didactic, implementarea activităților extracurriculare reprezintă corelarea proceselor de planificare, organizare și evaluare a activităților extracurriculare, realizate de către acesta în practică, mijlocit fiind de conținuturile curriculare corespunzătoare și vizând atingerea finalităților de către educabil (prestabilite în procesul de proiectare curriculară). Astfel privit, procesul de implementare a activităților extracurriculare devine o problemă a cărei eficiență depinde de comunicarea dintre toți factorii implicați.

De asemenea, un rol important îl are operativitatea monitorizării implementării activităților la nivel administrativ.

Un cadru didactic rigid, care nu promovează și dezvoltă activități pentru elevi, ci pentru sine, nu reprezintă decât un obstacol în implementarea activităților extracurriculare de succes. Pe de altă parte, implementarea activităților extracurriculare impune particularizarea activităților inițiate la tipul și specificul activității avute în vedere și a colectivului de elevi vizat.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.stasalba.ro/orientarea-in-cariera-a-adolescentilor-si-rolul-familiei/>

EDUCAȚIE FĂRĂ DISCRIMINARE

Prof. Lașiță Doina
Col. Naț. Pedagogic "Regina Maria" Deva

Discriminarea nu este altceva decât încălcarea dreptului la egalitate, iar acest drept este încălcat de cele mai multe ori în școli. Discriminarea se bazează pe o prejudecată care nu este altceva decât o idee preconcepută, greșită, pe care și-a făcut-o un om despre altcineva. Ele sunt lansate de anumiți elevi.

Există mai multe idei care pot duce la discriminare, dar cea mai des întâlnită este ideea diferențelor dintre negrii și albi, numită și rasism. Un copil, la școală poate fi exclus din anumite activități pentru că este de altă religie, culoare sau de altă etnie. Principalele motive pentru care, în ziua

de azi, a crescut discriminarea în rândul elevilor sunt mai multe, dar cea mai des întâlnită situație este aceea când cineva cu handicap este exclus din anumite activități, nu-și poate exprima liber opiniile sau este exclus din anumite cercuri de prieteni.

În cazul unor prejudecati formate de către anumiți elevi, cea mai bună soluție este COMUNICAREA. Prin comunicare se poate stabili dacă afirmațiile făcute cu privire la persoana respectivă sunt adevărate sau sunt doar niște prejudecăți. În cazul în care acei oameni sunt de altă religie, etnie, naționalitate sau au vreun handicap, trebuie să li se acorde șansa de a se integra în comunitate.

Situația copiilor romi este una critică, majoritatea aparținând unor familii extrem de sărace. Mulți dintre ei abandonează școala datorită lipsurilor materiale, iar cei care continuă sunt deseori discriminați față de colegii lor: puși în ultimele bănci ale clasei, tratați cu indiferență, sau, mai rău câteodată, agresați verbal de către copii sau profesori. Educarea adulților (cadrelor didactice) și a copiilor în spiritul toleranței și n

Integrarea populației romi continuă la vârsta școlii, o școală careia îi revine ca misiune promovarea printre profesorii și elevii celorlalte naționalități, valorile și cultura elevilor etnici. Trebuie încurajată dorința romilor de integrare și accentuat că integrarea nu înseamnă pierderea culturii tradiționale. Teama etniei romi de diversitatea culturală ar trebui să fie înlocuită de interesul mutual și de deschiderea către schimbul de experiențe cu ceilalți.

Înțelegerea mutuală va reduce riscul discriminării și va contribui la crearea de condiții mai bune de învățatură pentru copiii romi. Condițiile mai bune de învățare vor stimula încrederea de sine a elevilor și vor contribui la reducerea abandonului școlar – o problemă extrem de frecventă între romi. Din păcate, foarte mulți elevi din ziua de azi nu pot accepta elevi diferiți. Tocmai pentru că nu suntem uniți, această societate se destramă și apare astfel în școli și violența, fie ea verbală sau fizică.

Cum scăpăm de discriminare? Pentru că stereotipurile și prejudecățile sunt o condiție necesară a discriminării, un prim pas ar fi eliberarea de stereotipuri și prejudecăți. Dacă este vorba de propriile tale credințe, încearcă să faci o analiză critică a acestora. Caută sursele lor: provin din ceea ce ți-au spus alții (familie, prieteni), din ceva ce ai citit sau auzit, dintr-un eveniment anume? Încearcă să găsești niște contra-exemple, niște excepții de la regulă. Atâta timp cât există măcar o excepție, înseamnă că nu putem aplica un stereotip sau o prejudecată fără a nedreptăți pe cineva. Eliberarea de stereotipuri și prejudecăți poate fi facilitată și de interacțiunea cu oameni cât mai diverși, oameni care au altă naționalitate, etnie, religie, orientare sexuală decât tine, sau care au avut experiențe de viață diferite de alte tale. O dată ce vei reuși să cunoști oameni din diferite grupuri, vei constata că multe dintre credințele pe care le aveai în ceea ce-i privește erau false, iar multe dintre temerile tale erau nefondate. Un alt lucru pe care îl poți face este să elimini din vocabularul tău acei termeni care ar putea fi ofensatori pentru anumite grupuri. Câteva exemple de cuvinte pe care ai putea să le scoți din vocabular: „handicapat” (termenul corect este persoană cu dizabilități), „țigan” (are o conotație peiorativă, de aceea se recomandă termenul rom), „cioară”, „poponar”, „fătălău”, „jidani”, „bulangiu”, „retardat”, „nebun”, „măiere” și alte cuvinte similare. Ca o regulă de bun simț, dacă nu ți-ar plăcea ca un anumit cuvânt să fie folosit la adresa ta, nu-l folosi nici tu la adresa altora.

De multe ori, atunci când nu noi suntem victimele discriminării, preferăm să nu ne implicăm, însă o astfel de atitudine pasivă ne face complici la discriminare și ne pune în pericol propriile drepturi. Pentru exemplificare, am ales câteva versuri scrise de Martin Niemöller (1892-1984), un pastor luteran care s-a transformat dintr-un susținător al regimului nazist într-un disident al acestuia, fiind ulterior închis în lagărele de concentrare de la Sachsenhausen și Dachau. După ce a fost eliberat din lagăr, Niemöller și-a exprimat frecvent regretul că nu a făcut mai multe pentru a ajuta victimele nazismului și și-a petrecut restul vieții ca militant pentru pace. “Întâi au venit după comuniști și eu nu am spus nimic deoarece nu eram comunist. Persoană care are păreri sau opinii deosebite față de colectivitatea, organizația etc. din care face parte. Apoi au venit după evrei și eu nu am spus nimic pentru că nu eram evreu. Apoi au venit după catolici și eu nu am spus nimic pentru că nu eram catolic. Apoi au venit după mine și nu mai era nimeni care să-mi ia apărarea.”

Cum ne apărăm atunci când suntem victime ale discriminării? Dacă faci parte dintr-un grup vulnerabil, probabil că tot ce ai citit până acum despre stereotipuri, prejudecăți și discriminare îți este familiar, pentru că este vorba despre experiențe pe care le-ai trăit pe propria piele. Cel mai important lucru pe care îl poți face atunci când ești o victimă a discriminării este să nu păstrezi tăcerea. Indiferent dacă persoana care adoptă un comportament discriminatoriu în ceea ce te privește este un coleg, un cadru didactic sau orice altă persoană, există legi, instituții și specialiști la care te poți adresa pentru a primi ajutor.

În fine, pentru a combate discriminarea nu trebuie să mai rămânem indiferenți atunci când cineva este jignit sau nedreptățit din cauză că face parte dintr-un grup minoritar.

COACHING ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE ÎN CONTEXT BLENDED-LEARNING

Profesor învățământ primar, DAVID RAMONA-ELENA
Școala Gimnazială "ANDREI ȘAGUNA"-Deva

Învățarea mixtă (en. blended learning) implică îmbinarea predării într-o sală de clasă cu soluțiile de tip eLearning. În funcție de tema cursului, această abordare poate lua diverse forme, iar raportul dintre cele două mijloace de transmitere a informațiilor poate fi distinct. Spre exemplu, un anumit subiect poate fi expus de către un profesor aflat în fața elevilor, urmând ca temele și activitățile destinate consolidării cunoștințelor să fie efectuate în mediul *online*. De asemenea, cursurile pot fi divizate, urmând ca numai anumite aspecte să fie prezentate de profesor, iar restul conținutului să ajungă la cursant intermediat de o aplicație pe calculator.

În multe cazuri, învățarea mixtă poate reprezenta alegerea ideală, datorită numeroaselor avantaje pe care le prezintă. Pe de o parte, cursanții pot beneficia de îndrumarea unui profesor sau a unui instructor, acest lucru fiind în folosul celor care nu se pot organiza singuri în mod eficient și au nevoie de asistență în parcurgerea cursului. Astfel, ei vor ști care aspecte din întreg ansamblul de informații sunt cele mai importante, vor putea solicita explicații suplimentare formulate pe înțelesul lor dacă este cazul și vor putea interacționa cu ceilalți colegi pe marginea temei date față în față. Pe de altă parte, anumite materii sunt greu de cuprins în întregime doar prin intermediul unei expuneri orale, fiind necesară includerea unor stimuli vizuali care să îi ajute pe cei care învață să asimileze informația mai ușor. O poză valorează cât o mie de cuvinte, însă efectele unei animații asupra receptorilor unei informații este mult mai puternic decât cel al unei imagini statice. Din acest punct de vedere, unul dintre marile avantaje ale utilizării soluțiilor de tip eLearning este acela că pot fi incluse elemente vizuale dinamice, spre deosebire de manualele tradiționale, în care sunt prezente doar fotografii.

Având în vedere accesibilitatea resurselor computerizate, este firesc să ne întrebăm dacă acestea vor ajunge, în cele din urmă, să înlocuiască profesorii cu totul și să transforme învățarea într-o activitate individuală în mediul online. Sub aspect teoretic, eficiența învățării mixte este dată tocmai de această alternanță dintre studiul desfășurat sub îndrumarea unui profesor și cel individual, realizat prin intermediul unei aplicații computerizate. Cumulând avantajele ambelor abordări, se obține o metodă superioară celorlalte, iar rezultatele cursanților ar trebui să reflecte acest lucru.

Cu toate acestea, învățarea mixtă reprezintă opțiunea care funcționează cu siguranță, indiferent cărui tip de cursant i se adresează. Fie că învață mai bine singur, fie că are nevoie să fie ghidat de cineva, această metodă de predare cu siguranță nu va da greș, iar o parte dintre costurile implicate de instruirea față în față vor fi economisite.

Printre rezultatele cele mai elocvente, menționez:

- Indiferent de performanțele cadrului tehnic, de abilitățile profesorilor, de gradul de adaptare a conținuturilor la noul context, procesul de predare, învățare, evaluare este diminuat, pierde din consistență, calitate, naturalitate;
- Succesul învățământului la distanță este o rezultată a unui efort colaborativ dintre cadru didactic, informatician, inginer de sistem, manager școlar, performativitatea rețelei de comunicare etc. și nu un atribut exclusiv al profesorului;
- Referitor la conținutul educațional predat, fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, multe dintre cadrele didactice demonstrează că tehnologia este considerată mai degrabă un intermediar, și nu un cadru de procesare sau de prelucrare a informației didactice într-un nou format, operație ce presupune o serie de competențe suplimentare de convertire și transcodate didactică;
 - Prin educația „la distanță” mai degrabă se poate orienta procesul de auto-învățare la elevi, se pot discuta consemne de lucru pentru acasă, se pot administra testări etc. decât să se realizeze predarea, în adevăratul sens al cuvântului, a unor cunoștințe inedite, de procesare sau aplicare a teoriei în raport cu practica etc.;
 - Învățământul la distanță încearcă să acopere dimensiunea instructivă a formării, având mai puține virtuți de educare și structurare a personalității, respectiv de formare a comportamentelor, atitudinilor, valorilor;
 - Învățământul online poate exclude categorii de elevi – cum ar fi copiii cu nevoi speciale, cu dificultăți de învățare, ne-școlarizați, abandonati etc.;
 - Învățarea virtuală devine mai costisitoare financiar și mai cronofagă din perspectiva pregătirii și livrării acesteia, de către profesor, din perspectivă proiectivă, tehnică, didactică;
 - Profesorii sugerează că pregătirea lor trebuie orientată în viitor nu numai spre conținuturile de învățare, ci și spre noile tehnologii în perspectiva integrării acestora, în cunoștință de cauză și cu folos, în procesul de învățare.

Utilizarea platformelor de învățare e-learning și a instrumentelor digitale în procesul instructiv educativ ajută atât cadrele didactice cât și elevii în dinamizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

Aceste programe sunt adesea gratuite și sunt folosite de profesori, elevi și uneori de părinți, atât în sala de clasă, cât și în afara acesteia.

Ele pot fi folosite pentru:

- a preda conținutul curriculumului;
- pentru a stoca date;
- pentru a crea/edita materiale didactice;
- pentru a colabora, etc.

EXEMPLE DE PLATFORME E-LEARNING

- prezentări, lecții: GENIALLY, PREZI, NEARPOD, CANVA 27
 - și exerciții interactive: WORDWALL, LEARNINGAPPS, LIVEWORKSHEETS, STORYJUMPER
 - Evaluare, quiz-uri, chestionare: QUIZZZ, QUIZLET, KAHOOT, ASQ, MENTIMETER
- Platformele e-learning sunt create pentru interactivitate și colaborare - două caracteristici esențiale pentru educație. Accentul nu se pune pe instrumentele în sine pe care le folosim, ci de ce și când este nevoie de un anumit instrument. Modul în care folosim aceste resurse educaționale va face o diferență esențială în modul în care măsurăm succesul elevilor noștri.

BIBLIOGRAFIE:

1. Didactica aplicată (partea 1) – Învățământul prar – Elena Joița , editura Gheorghe Alexandru, 1994.
2. Programa școlară pentru clasa a IV-a.
3. Ionescu, Miron, Radu, Ion, 1995, Didactica modernă, Cluj-Napoca.
4. “ȘCOALA ONLINE - ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI, Raport de cercetare evaluativă” , București, 2020- Petre Botnariuc, Constantin Cucos, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Editura Universității din București .

<https://www2.ed.gov/rschstat/eval/tech/evidence-based-practices/finalreport.pdf>

<http://duluth.umn.edu/~breeves/med/onlinecoursework/pwreadings/Using%20Tech.pdf>

ALTERNATIVELE EDUCAȚIONALE, ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Oltean Ramona Cristina

Școala Gimnazială „Andrei Șaguna”, Deva

Alternativa educațională Step by Step încurajează cunoașterea și autocunoașterea în clasa de elevi, prin diversificarea și multiplicarea oportunităților în acest sens. Step by Step este un program axat pe dezvoltarea copilului, pe stimularea permanentă a abilităților sale de comunicare, emoționale, sociale etc.

În cadrul pedagogiei alternative Step by Step, copiii își planifică mai mult timpul și activitățile decât în învățământul tradițional și în diferite momente ale zilei. De exemplu, există posibilitatea ca elevul să completeze, încă de la începutul zilei, fișa „Astăzi aș dori să...” sau să își modifice activitățile, pe parcursul unei zile, toate acestea contribuind la cunoașterea intereselor sale.

La întâlnirile de dimineață, copiii din clasele Step by Step împărtășesc emoții, sentimente etc., un moment semnificativ fiind și cel al Noutăților, în timpul căruia copiii comunică celorlalți colegi experiențe personale din Scaunul Autorului: Ce carte nouă și-au achiziționat? Dacă au scris ceva interesant? Provocări ale zilei anterioare? O hainuță nouă cu care se mândresc. Cunoașterea copilului continuă cu întrebări adresate de colegi în acest sens. Urmează asumarea rolului de „autor”.

La întâlnirile de grup, elevii sunt, de asemenea, încurajați să povestească despre ei (când s-au simțit bine/ când s-au simțit rău) și să își exprime, din nou, sentimentele și emoțiile (inclusiv pe cele negative), explicând, deseori, cum își dau seama când cineva îi respectă pe ei sau pe ceilalți, cum pot preveni rănirea unor sentimente ș.a.m.d.

Atunci când sunt împărțiți pe grupe, elevii au parte de interacțiuni multiple, continue, de interdependență; copiii își asumă roluri (de lider, executanți etc.) și sarcini, transmitând, *de facto*, informații despre ei și despre interesele lor. Comunicând în grup, elevii îi cunosc pe ceilalți colegi, dar se cunosc mai bine și pe ei înșiși.

Dascălul își cunoaște elevii nu doar observându-i sau discutând cu aceștia, ci și cu sprijinul fișelor de cunoaștere, practicate pe scară largă în cadrul modelului Step by Step.

Completând fișe de cunoaștere, elevii explică de ce au ales o anumită activitate, un anumit rol în grup, cum vor proceda după terminarea activității, ce le-a plăcut mai mult în legătură cu aceasta, ce ar dori să schimbe, ce ar prefera să facă la o anumită întâlnire (de dimineață, de grup etc.).

Fișele sau chestionarele de cunoaștere a elevilor includ, evident, întrebări de cunoaștere (ex.: *Ce te interesează...?*, *De ce...?*, *De unde ai această idee?*, *De ce ai ales să...?*, *Cum vrei să continui...?*, *Ești mulțumit de...?*, *Vrei să schimbi ceva?*, *Ce ai de gând să faci după ce termini...?*, *Ți-a plăcut ce ai făcut/ să faci asta?*, *Ce îți place din ce ai făcut?*, *Ce ți-a plăcut cel mai mult?*, *Ai vrea să...?* etc.). Astfel, dascălul nu se rezumă doar la competența sa didactică: el stăpânește arta de a pune întrebări de cunoaștere pentru a afla ce știu elevii și ce ar dori să știe, care este modul lor de a învăța etc., copiii fiind încurajați să adreseze, la rândul lor, întrebări, să se implice mereu în dezbateri și discuții, să comenteze, să formuleze răspunsuri la întrebările de cunoaștere și intercunoaștere adresate de cadrul didactic sau de propriii colegi, să emită păreri, să judece și chiar să voteze (inclusiv privind regulile clasei), să devină un decident, un viitor cetățean activ, autonom și responsabil într-o societate democratică. Există un zumzet continuu în clasa Step by Step.

Evaluarea continuă a copiilor, în cadrul programului, întrunește, de asemenea, condițiile necesare unei bune cunoașteri a acestora. Observarea elevilor, multiplele întâmplări consemnate de către cadrul didactic în locuri diferite, la ore diferite, diverse înregistrări sunt demonstrații ale modului în care elevii

interacționează, mai ales în grup, rezolvă conflicte sau își expun propriile sentimente și emoții, atât pozitive, cât și negative, precum iritarea, mânia sau frustrarea. Cadrul didactic își notează comentarii care le aparțin elevilor, cum își folosesc anumite aptitudini, cum înțeleg realitatea, dar și cum îi percep pe alții sau cum își percep propria persoană.

Bibliografie:

1. Walsh Burke, K., *Creating Child Centred Classroom*, Editura Children's Resources International, Washington DC., 1998.
2. Walsh Burke, Kate, *Crearea claselor orientate după necesitățile copiilor de 8, 9, 10 ani*, Editura Cermi, Iași, 1999.
3. Walsh Burke, Kate, *Predarea orientată după necesitățile copilului. Step by Step – Un program pentru copii și familii*. Cuvânt înainte de Pamela A. Coughlin, Editura Cermi, Iași, 1999.

TRADIȚII LA ROMÂNI

**PROF.ÎNV. PRIMAR CUCĂILĂ IOANA
C.N.P „REGINA MARIA” DEVA, JUD. HUNEDOARA**

În cultura națională, această zi specială marchează începerea noului an civil și mai poartă numele de „Sanvasaiu” (de la Sfântul Vasile, sărbătorit pe 1 ianuarie) sau Crăciunul Mic. În perioada care urmează acestui eveniment, există o serie de obiceiuri prin care se sărbătoresc trecerea în noul an, înnoirea timpului și a lumii, alungarea duhurilor rele și atragerea norocului și a bunăstării.

Printre aceste datini se număra Plugușorul, Capra, Ursul, Sorcova, sau Căiuții. Aceste tradiții sunt marcate de momente coregrafice complexe, de purtarea costumelor populare și a măștilor pentru interpretarea unor personaje mitice și utilizarea unor obiecte care acompaniază versurile și urările, precum biciul sau sorcova. În plus, urătorii se folosesc de instrumente muzicale pentru a se acompania: fluier, tobe sau altele.

La aceste datini participă îndeosebi tinerii. Pentru Plugușor, băieții și bărbații sunt îmbrăcați în costume tipice, compuse din cămăși tradiționale în culori variate și cu diverse motive decorative, pantaloni populari, cojoace groase din blană de oaie și căciuli specifice fiecărei zone în parte. Anumite obiceiuri, precum Capra și Ursul, presupun și adăugarea unor măști zoomorfe. Astfel de datini își au originea în ritualuri străvechi, puse în practică în cinstea morții și a Învierii Divinității.

De asemenea, participanții confecționează păpuși sub forma personajului principal al tradiției respective. Capra este realizată din lemn cioplit, hârtie neagră și roșie, are ochi din boabe de fasole, urechi concepute din două bucăți de linguri, cornițe și ornamente sub formă de mărgele. În zona Moldovei, este specific umblatul cu Ursul. Acesta este simbolizat de un tânăr ce poartă blana și masca. Alături de el se află restul urătorilor îmbrăcați în haine tradiționale de iarnă.

În Bucovina se practică obiceiul Căiuților, unul dintre cele mai frumoase jocuri românești. Ansambluri de tineri performează o coregrafie specială, ce simbolizează vitalitatea și dinamismul vârstei respective. Fiecare dansator poartă un cap de cal conceput din lemn, îmbrăcat în pânză albă și ornat cu alte elemente decorative, precum beteală și oglinzi. Modul în care se desfășoară momentul artistic aduce aminte de atacul unei cete la comanda capitanului. Ce trebuie să mai știi este ca acest obicei se regăsește și la alte popoare care venerau calul ca pe un animal sacru, capabil să apere căminul și comunitatea. Astfel, se dovedește că există asemănări fundamentale între națiuni, care trebuie valorificate.

Sărbătoarea Învierii este un alt moment al anului marcat de obiceiuri vechi și pline de însemnătate. Cel mai răspândit dintre ele este vopsirea ouălor, ritual care are loc în Joia Mare. Dacă în trecut acestea erau vopsite în culoarea roșie sau încondeiate, astăzi se folosesc mai multe nuanțe. În fiecare zona există anumite motive decorative care predomină în aceasta artă. În Bucovina, acestea sunt executate minuțios și se inspiră din natură: spice, soare, frunze și altele. În Muntenia și Oltenia se folosesc nuanțe mai simple, pe când în Transilvania și Banat sunt caracteristice diversitatea modelelor și a culorilor. Ciocnirea ouălor oferă prilej de bucurie pentru adulți și copii deopotrivă.

În noaptea de Înviere, se merge la slujba, de unde se ia Lumina Sfântă. Aceasta este păstrată aprinsă cât mai mult timp în gospodărie.

În dimineața de Paște, oamenii poartă haine populare de primăvară, îi cu mânecă scurtă, din materiale lejere și cu motive specifice sezonului. În anumite zone, există credința ca, de Paște, trebuie să porți îmbrăcăminte nouă, care are un rol de purificare. De asemenea, conform superstițiilor, este bine să bei apa dintr-un vas neutilizat înainte. Pe masa de Paște se afla bucate tradiționale alese: cozonac, pască și mâncăruri cu miel. În mod tradițional, acestea sunt sfințite la biserică.

Venirea primăverii este o sărbătoare de natura laică specifică în spațiul românesc și este așteptată cu nerăbdare de locuitorii țării, care au parte de ierni geroase în fiecare an. Sosirea noului anotimp este marcată pe 1 Martie, prin simbolul Mărțișorului, un mic talisman purtător de noroc. Datinile sunt diferite în diverse regiuni ale țării: în anumite zone, bărbații oferă mărțișoare femeilor, iar în altele, se procedează invers. Acestea sunt purtate în piept, pe parcursul întregii luni.

Micul obiect norocos are un aspect special, deoarece este legat mereu cu un șnur realizat din două fire împletite: unul alb și unul roșu, simboluri ale divinității, ale dragostei și ale purității. Localnicii din anumite regiuni consideră că cele două fire fac referire la bărbat și femeie, care conviețuiesc în strânsă legătură și armonie. Aceste două alegorii sunt des întâlnite și ca motive decorative ale iilor tradiționale.

De obicei, talismanele norocoase sunt reprezentări ale simbolurilor norocului: trifoiul cu patru foi, coșarul, ghiocelul și altele. În prezent, acestea sunt concepute într-o varietate de opțiuni.

Căsătoria este considerat cel mai important eveniment din viața personală, deoarece reprezintă începutul unei noi etape, alături de persoana iubită și unirea destinelor celor două jumătăți. În tradiția românească, nunta este un prilej extraordinar de celebrare. Ceremoniile și obiceiurile diferă pe tot cuprinsul țării, însă toate acestea sunt menite să aducă noroc și fericire tinerilor care se hotărăsc să își ducă existența împreună.

Dacă în mediul urban vestimentația este una de natură contemporană, în multe zone rurale, mirii păstrează cu sfințenie datinile și îmbracă costumele populare specifice acestui eveniment. De cele mai multe ori, acestea au ornamente impresionante, în culori vii. Rochia sau costumul miresei sunt albe, însă accesoriile decorative sunt variate și realizate manual. Ea poate purta batista la brâu și șorturi din catifea. Mirele este îmbrăcat cu ie tradițională și vesta sau o alta haină mai groasă, precum cojocul sau sumanul, în funcție de anotimpul în care se desfășoară evenimentul. De asemenea, pe cap, acesta poartă o pălărie neagră ori o căciulă, pe care se prinde o floare albă.

În ziua nunții, mirele este pregătit de cavalerii de onoare și apoi se îndreaptă spre casa nașilor, iar mai departe, alaiul merge către casa miresei, care se află, de asemenea, în pregătiri. Aici se rupe turta miresei și se joacă o horă specifică. În anumite zone, este împodobit și bradul, cu scopul de a purta noroc celor doi. El va fi dus și păstrat în casa mirilor, simbolizând vitalitatea și prosperitatea tânărului cuplu. Mai departe, se merge la biserică, unde are loc ceremonia religioasă. La finalul cununiei, mirii sunt întâmpinați pe scări de către invitați, care aruncă boabe de orez, un alt obicei aducător de noroc.

Cultura românească este caracterizată prin tradiții și ritualuri bogate, pline de însemnătate și care oglindesc armonia cu care locuitorii țării trăiau în raport cu natura. Respectul pentru ciclicitatea timpului, a sezoanelor și redarea artistică a elementelor naturale, din domeniul botanic sau cosmic, se reflectă în modul în care arată costumele populare, dar și alte obiecte din viețile românilor.

PROGRAM DE INTERVENȚIE CARE VIZEAZĂ DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR LEXICO-GRAFICE

Prof. înv. primar TRIF ALEXANDRA ANAMARIA
Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria”, Deva

Acest studiu de caz a fost elaborat pe parcursul clasei I, având ca subiect un elev cu probleme în realizarea actului lexico-grafic. Copilul confundă, atât în citit, cât și în scris, literele *b-d*.

M.L.I. este elev la Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” din Deva și are 7 ani.

Instrumentele de investigare:

Într-o primă etapă am folosit o serie de fișe pentru stabilirea atenției, fișe în care i se cerea elevului să găsească cât mai multe obiecte (ex. pară) într-un minut. Pe fișă erau spre exemplu 40 de pere. Dacă elevul reușea într-un minut să găsească peste 21 de pere era considerat cu o atenție normală. Tot pentru atenție au fost date fișe în care era o imagine, iar copilul trebuia să găsească obiectele ascunse în imagine. Pentru lateralitate am folosit jocuri precum *Întoarce-te repede la stânga, la dreapta*, jocuri realizate cu toată clasa. Tot pentru lateralitate elevii au avut de realizat o fișă în care trebuiau să așeze imaginile conform indicației săgeții din chenar (stânga sau dreapta).

În această etapă elevii au fost evaluați cu proba PEAFK, probă ce constă în liste de litere, silabe, logatomi, cuvinte monosilabice etc., iar elevul trebuia să citească mai mult de 60 litere, silabe, cuvinte într-un minut și cu cât mai puține greșeli. Cu această probă am realizat un fel de concurs în care fiecare elev trebuia să citească într-un minut cât mai multe litere, silabe, cuvinte în funcție de ce conținea fișa. Uneori am cerut să citească de trei ori pentru a observa graficul citirii, dacă elevul crește sau descrește ca și număr de itemi citați.

În etapa de intervenție am folosit o paletă largă de fișe de lucru, atât pentru atenție - să găsească elementele lipsă dintr-o imagine într-un minut, cât și exerciții pentru motricitate fină cum ar fi: manevrarea mingii de cauciuc, diverse exerciții pentru degete, stoarcem rufe, tăiem lemne, imităm ploaia. Pentru lateralitate am propus exerciții realizate cu toată clasa, dar concepute special pentru elevii cu dificultăți, exersarea pasului sacadat, să meargă începând cu un anumit picior, rotiri de corp stânga-dreapta. Am utilizat fișe individuale pentru diferențierea grafemelor problematice la nivel de semn vizual și scris: fișe de identificare a literei „b”, a literei „d”, a literei „b” scrise corect și invers, a literei „d” scrise corect și invers.

Proba de citire fluentă a fost folosită și ca metodă de lucru, elevii fiind foarte încântați când citeau corect un număr mare de itemi. Tot în această etapă am folosit metoda *Citirii globale* folosind numeroase materiale vizuale, asociind imaginea cu cuvântul scris și apoi introducerea acestor cuvinte în texte. Am folosit o paletă largă de imagini și cuvântul scris al acestor imagini, exemplu: „bob” și imaginea unui bob, astfel încât să i se ușureze copilului accesul la cuvântul în ansamblu. Apoi, după ce copilul a prins o oarecare lejeritate în a asocia cuvântul cu imaginea, acestea au fost introduse în propoziții simple și apoi dezvoltate. De exemplu: „Este un bob.”, având la cuvântul „bob” imagine și cuvânt scris, apoi în propoziții dezvoltate „Bobul de grâu este galben.”, folosind atât imagine cât și cuvânt pentru „bob” și „galben”. Ultima parte a acestei metode presupune citirea textelor cu suport imagistic și scris, astfel încât să-i ușureze copilului accesul la conținutul textului și să dezvolte capacitatea acestuia de a opera cu întregul.

În etapa de evaluare finală am folosit proba PEAFc și dictări punctuale pentru a verifica dacă elevul mai întâmpină probleme în citirea și scrierea sunetelor perechi. Aplicarea probei PEAFc a fost extinsă și la nivelul citirii structurilor formate din două elemente, exemplu: este greu, am plecat, bate toba, propozițiilor simple și dezvoltate, și textelor scurte. Dictările au fost scurte și conțineau majoritar cuvintele cu grafemele problematice, propoziții simple, obiectivul nefiind acela de a respecta neapărat regulile gramaticale, ci mai mult scrierea corectă a cuvintelor.

Date de identificare:

Numele și prenumele: M.L.I.

Vârsta: 7 ani

Sex: M

Clasa: I

Date familiale:

Copilul provine dintr-o familie legal constituită, părinții sunt preocupați de situația școlară a acestuia. Ambii părinți sunt interpreți de muzică populară. M.L.I. este primul copil al familiei, acesta mai are un frate în vârstă de 3 ani.

M.L.I. este un copil răsfățat, datorită faptului că părinții petrec destul de puțin timp cu el. Astfel, aceștia încearcă să compenseze acest lucru oferindu-i lucruri materiale (jucării, telefon, tabletă). Inițial, copilul era ușor încurajat de către părinți atunci când spunea ceva greșit. De exemplu, în clasa pregătitoare, părinții spuneau „Lăsați că are timp să învețe!”, „Ce drăguț este când greșește!”, dar, în cele din urmă, aceștia au conștientizat necesitatea însușirii corecte a scrierii și citirii literelor pe care le confundă, *b-d*.

Examenul prechizitelor:

În urma examinării prechizitelor prin sarcini specifice vârstei au fost constatate următoarele:

Lateralitatea este dreaptă aceasta fiind evidențiată prin probe de genul: lovește mingea, trasează o linie, prinde obiectul. S-au constatat probleme atunci când i s-a cerut să folosească o anumită mână sau să se întoarcă la stânga sau la dreapta.

Schema corporală - cunoaște părțile corpului, le identifică, le denumește.

Structurile senzorial-perceptive (formă, culoare, mărime, textură) - copilul diferențiază, indică obiectele cerute și le denumește.

Demonstrează conservarea cantității, lungimii, formei în cadrul unor exerciții problematizatoare de genul: stabilește dacă două pătrate sunt la fel sau nu, dacă 3 este mai mare sau mai mic decât 5 etc.

Orientarea spațială - nu prezintă probleme în a identifica poziția unor obiecte sub, deasupra, peste etc.

Abilitățile de procesare fonologică, inclusiv auzul fonematic este deficitar atunci când întâlnește sunetele, respectiv literele pe care le confundă, *b - d*.

Motricitatea generală este bine dezvoltată, în schimb prezintă ușoare probleme de *motricitate fină*, cum ar fi sarcinile de finețe: să își lege șireturile, să bage ață în ac.

Date din timpul evaluării și intervenției:

În timpul evaluării copilul a avut mereu tendința de a renunța, se oprea des, spunea că el nu vrea să finalizeze fișa, că nu știe să rezolve exercițiile, că are nevoie de ajutor și avea tendința de a copia de la colegi.

În timpul intervenției, special pentru el, s-au folosit recompense în sensul că au fost chemați părinții la școală și s-a luat decizia ca, dacă într-o zi elevul primește la școală 2 fețe zâmbitoare, atunci ei trebuie să-i ofere o recompensă stabilită de comun acord cu copilul (30 minute pe telefon, o jucărie dorită etc). În cazul în care nu primea într-o zi cele 2 fețe zâmbitoare, acesta nu era recompensat de către părinți. Copilul primea o față zâmbitoare dacă finaliza sarcina propusă.

Treptat a reușit să fie tot mai atent în cadrul lecțiilor și să-și realizeze corect sarcinile primite, astfel încât la finalul clasei I nu a mai întâmpinat dificultăți în citirea și scrierea corectă a literelor perechi *b-d*.

Concluzii:

Copilul a fost reticent la început, nu dorea să rezolve sarcinile, dar după introducerea sistemului de recompense a început să se conecteze cu activitățile din cadrul lecțiilor și să acorde mai multă atenție sarcinilor primite.

Prognostic școlar:

În urma concluziilor pentru acest studiu de caz s-au constatat următoarele:

- acordarea unei atenții deosebite problemei întâmpinate de către elev, folosirea unor metode alternative de lucru, precum și utilizarea recompenselor din partea părinților, toate acestea au condus la recuperarea unor carențe și implicit la crearea unui mediu educațional optim, astfel, considerăm că M.L.I. va avea o implicare activă în cadrul lecțiilor în anul școlar următor;
- elevul și-a însușit corect citirea și scrierea literelor perechi *b - d*, în cuvinte simple, dar și în cuvinte complexe, astfel, apreciem faptul că elevul M.L.I. nu va mai întâmpina dificultăți de scris-citit în anul școlar următor, fiind încrezător în forțele proprii.

JOCUL DIDACTIC ÎN PREDAREA LECȚIILOR DE ISTORIE LA CLASELE PRIMARE

Prof. înv. primar Emilia Cristina MĂNUCĂ
Colegiul Național Pedagogic "Regina Maria" Deva

Învățământul românesc aflat în continuu proces de reformă, își definește liniile directoare ale politicii educaționale în concordanță cu cea europeană. Pentru compatibilizarea procesului nostru de învățământ cu repere comunitar-europene, se impune o modernizare a acestuia prin transformări esențiale atât în optica gândirii pedagogice, cât și în tehnologia didactică, înțeleasă prin abordarea procesului didactic sub raportul scopurilor și obiectivelor riguros elaborate, al conținuturilor și strategiilor adecvate, în scopul asigurării calității sistemului de învățământ.

La nivelul ciclului primar, în structura metodelor active folosite în predarea istoriei, își găsesc cu maximă eficiență locul jocurile didactice, constituind o punte de legătură între joc, ca tip de activitate dominantă în care este integrat copilul în perioada preșcolară și activitatea specifică școlii – învățarea. Copiii care nu sunt obișnuiți cu jocul rămân „săraci” atât sub aspectul cognitiv, cât și sub aspectul personalității. Jocul oferă condiții inepuizabile de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, formează și dezvoltă în mod direct capacități observative, iar în mod indirect jocul creează o mare antrenare, competență, deprinderi active, mărește capacitatea de înțelegere a situațiilor complexe, creează capacități de reținere dar și de dozare a forțelor fizice și spirituale, dezvoltă caractere, deprinderi, înclinații, aspirații.

Jocul didactic este o metodă activă care solicită integral personalitatea copilului. Sub raport structural psihologic orice tip de joc constituie o îmbinare a componentelor intelectuale cu cele afectiv-motivaționale.

Jocul didactic are conținut și structură bine organizate, subordonate particularităților de vârstă și sarcinii didactice, se desfășoară după anumite reguli și la momentul ales de adult, sub directă lui supraveghere, rol important capătă latura instructivă, elementele de distracție nefiind decât mediatori ai stimulării capacităților creatoare. Fiecare joc didactic cuprinde sarcini care contribuie la valorificarea creatoare a deprinderilor și cunoștințelor însușite, la realizarea transferurilor între acestea, la dobândirea prin mijloace proprii de noi cunoștințe. El angajează întreaga personalitate a copilului, constituind

adevărat mijloc de evidențiere a capacităților creatoare, dar și metoda de stimulare a potențialului creativ al copilului, cu referire la creativitatea de tip școlar manifestată de elev în procesul de învățământ, dar care pregătește și anticipează creațiile pe diferite coordonate.

Dat fiind faptul că literatura de specialitate în domeniul istoriei pentru clasa a IV-a și pentru cei mai mici s-a oprit mai puțin asupra acestor mijloace auxiliare în optimizarea actului învățării, vom prezenta câteva jocuri didactice folosite cu succes la clasă, menite să provoace, să mențină și să sporească atenția și interesul pentru istorie.

1) „Cutiuța fermecată” - este un joc didactic care se poate desfășura frontal sau pe grupe, vizând completarea unor enunțuri lacunare. Se decorează o cutiuță și se introduc în ea jetoane cu termenii notați pentru completarea textelor lacunare. Uneori termenii pot fi înlocuiți cu imagini-portrete de domnitori/personalități sau reprezentări ale diferitelor evenimente istorice.

2) „Alfabetul istoric” - poate fi aplicat în lecțiile de recapitulare și sistematizare a cunoștințelor. Învățătorul spune în gând alfabetul, iar un elev spune „Stop!”. Litera la care a ajuns îi va ajuta pe elevi să scrie nume de personalități istorice, localități, evenimente, într-un timp dat.

a) **A** Avram Iancu – Abrud – atac

b) **I** Iancu de Hunedoara – voievod al Transilvaniei – 1456 – la Belgrad – i-a învins pe turci

1) **„Roata istoriei”** - joc didactic ce vizează povestirea unor evenimente/fapte istorice utilizând termenii învățați.

Pentru desfășurarea acestui joc este necesară confecționarea „unei roți a istoriei”, - un disc care se poate roti fiind montat pe un ax și un ac indicator fix. Cercul este împărțit în mai multe sectoare, în fiecare dintre acestea notându-se numele unei personalități, a unui eveniment sau fapt istoric. Se rotește discul lăsându-l să se oprească singur. Elevii vor identifica faptul istoric și vor povesti ceea ce știu despre evenimentul respectiv.

4) Un alt joc este „Adevărat sau fals”.

Pornind de la unele afirmații elevii trebuie să precizeze dacă sunt adevărate sau false.

a) Poporul român s-a format pe teritoriul vechii Dacii.

b) Strămoșii noștri sunt: dacii, slavii, romanii.

c) Limba română s-a format odată cu poporul român.

d) Populația daco-romană a fost alungată de migratori.

5) **„Convinge publicul că ești...”** Acest joc se poate folosi după parcurgerea unității de învățare „Conducători, eroi și evenimente”, înainte de a-și asuma și „juca” un rol, elevii au de selectat informații folosind atât cunoștințele dobândite în clasă cât și prin consultarea unor materiale suplimentare.

Elevii clasei pot fi pe rând, actori și spectatori-comentatori. Rolul poate fi construit după schema:

a) Cine sunt?

b) Când și unde trăiesc?

c) Trei fapte/evenimente la care am participat.

d) De ce sunt considerați o figură importantă?

6) **„Motivează-ți decizia”** - este un joc care vizează punerea elevului în situația de a juca un rol, de a înțelege modul de a gândi al celuilalt dezvoltându-și gândirea critică și creativitatea. Etapele jocului sunt următoarele:

fiecare elev își alege o personalitate politică sau un eveniment istoric;

elevii au de scris câteva motive probabile care au condus la adoptarea unor decizii a personalității respective ori a declanșat o ecziune, eveniment, fapt;

- fiecare elev își prezintă motivele în funcție de rolul asumat;

Exemplu: Ești Decebal. Motivează-ți decizia de a te sinucide.

Ești Mihai Viteazul. Motivează-ți decizia de a uni cele trei țări.

Ești Traian. Motivează-ți decizia de a cuceri Dacia.

7) **„Alegeți cuvintele potrivite !”**

- Nume de arme folosite în timpul lui Mircea cel Batrân : ghioagă, topor, tun, sabie, *buzdugan*, arc, suliță, tanc, săgeată ;
- Nume de localități unde s-au adunat revoluționarii de la 1848 : Timișoara, Blaj, Șelimbăr, Câmpia Libertății, Alba- Iulia, Islaz, Plevna , Câmpia Turzii ;

8) „Ce evenimente s-au întâmplat la.....?”

Alba – Iulia – fosta capitală a Transilvaniei

- a fost primit Mihai Viteazul după victoria de la Șelimbăr
- Marea Adunare Populară și Națională de la 1 Decembrie
- au fost întemnițați și torturați Horea și Cloșca
- a fost înmormântat Iancu de Hunedoara

9) Ghicitori

a) Cine a fost numit așa?

• Rege al Daciei	Decebal
• Apus de soare	Ștefan cel Mare
• Craiul muntilor	Avram Iancu

b) Cine a zis așa ?

- Mor pentru popor ! Decebal
- Vin cu dragă inimă alături de frații unguri, dacă recunosc drepturile națiunii române ! Avram Iancu
- Sub formă de versuri

➤ Strigau țărani „Vrem pamânt !”

Când înarmați cu furca

Pornit-au toți sub jurământ

Să-nlăture „năpârca”.

Răscoala din 1907

➤ Fost-a cică domn viteaz

Lui Sinan îi zdrobi oștirea

Și-a trecut Munții Carpați

Să facă Unirea.

Mihai Viteazul

10) „Alegeti raspunsul corect !”

❖ Răscoala de la Bobâlna a avut loc în anul: ---- 1514

---- 1437

---- 1456

❖ În fruntea răsculaților, Gheorghe Doja a asediat cetatea din:

---- Maramureș

---- Mureș

---- Timișoara

Jocul didactic poate face posibilă schimbarea de la tratarea istoriei ca un trunchi de cunoștințe care trebuie memorate, la perceperea ei ca un proces de investigații raționale ale trecutului, bazat pe o diversitate de dovezi care are un puternic impact asupra formării elevilor¹.

Experiența acumulată la clasă ne-a convins că o lecție, oricât de atent pregătită și dezbătută cu elevii, este supusă legilor memoriei, iar cunoștințele însușite sunt supuse perisabilității, dacă nu există „ceva” care să le fixeze în memorie. Utilizând jocurile didactice, am descoperit acel „ceva”, dovadă că lecțiile de istorie au devenit atrăgătoare pentru elevii noștri.

BIBLIOGRAFIE

Albulescu, M., Metodica predării disciplinelor socio-umane, București, Ed. Polirom ,2001, p.5

COACHINGUL ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. înv. preșcolar Burtică Gabriela
Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată”
Structura „Floarea- Soarelui” Hunedoara

Concept dezvoltat în ultimele decenii, cu prioritate în domeniul managementului, implicit al mediului de afaceri, *coachingul* este o practică și un proces psihologic ce implică schimbarea comportamentală, o modalitate prin care oamenii își pot îmbunătăți diverse arii ale vieții profesionale, dar și personale. În acest cadru, coachingul poate fi privit drept procesul care are un deosebit impact în cunoașterea de sine, în reevaluarea scopurilor personale, contribuind, în egală măsură, la construirea de soluții eficiente pentru atingerea acestora.

- Coachingul realizează eliberarea potențialului unei persoane pentru ca aceasta să își maximizeze performanța. Coachingul, mai degrabă, „îi ajută să învețe”, decât „îi învață” pe cei care se constituie în grup țintă.
- Coachingul este arta de a facilita la o altă persoană dezvoltarea, performanța și învățarea.
 - Coaching înseamnă să îi ajuți pe oameni să se schimbe în direcția dorită de ei. Prin coaching sprijinim o persoană să devină ceea ce își dorește și să devină atât de bună pe cât poate fi într-un domeniu.
 - Coachingul constă într-o serie de conversații pe care persoana le are împreună cu coachul și al căror scop este schimbarea interlocutorului în direcția pe care acesta și-o dorește. Coachingul este folosit atât în dezvoltarea personală și în probleme de viață (life coaching), cât și în domeniile profesionale: educație, sport, muzică, business, teatru, oratorie, etc., reprezentând o metodă de dezvoltare care permite abordarea unor nevoi de schimbare în timp scurt și care facilitează în același timp o mai mare personalizare a intervențiilor de schimbare. Coachingul realizează din start conexiunea între abilitățile, comportamentele, convingerile și motivațiile persoanei și obiectivele și schimbările dorite, astfel încât fiecare pas se conturează într-un mod organic și nu necesită o adaptare ulterioară.

Atât coachingul, cât și mentoringul sunt metode de dezvoltare a personalului, procese de training și evaluare oferite angajaților de către supervisorul care se află imediat deasupra în ierarhie. Acest supervisor este văzut ca un antrenor pentru jucătorul venit în echipa sa, ori ca un mentor (tutore) pentru protejatul său, în ambele situații scopul fiind integrarea și asimilarea ușoară a sarcinilor și eficientizarea activității pe post.

Astfel, în managementul resurselor umane cele două noțiuni se folosesc adesea interschimbabil. Cu toate acestea, pentru individualizarea noțiunii de coaching și studierea fenomenului, diferențierile sunt importante.

În 1998 a fost realizat un studiu asupra diferențelor dintre coaching și mentoring. La un nivel mai detaliat, literatura de specialitate face distincție între mentoringul tradițional și cel evolutiv, în comparația cu coachingul (model propus de Julie Hay):

- Mentoringul tradițional este, de regulă, orientat pe termen lung, are o abordare mai extinsă a problemelor și este generat, în primul rând, de nevoile organizației.
- Mentoringul evolutiv este, de asemenea, orientat pe termen lung și are o abordare extinsă a problemelor, dar pune în evidență nevoile individuale.
 - Coachingul, spre deosebire de mentoring, este orientat pe termen scurt și se concentrează pe sarcini specifice, luând în considerare, în primul rând, nevoile individuale. Există o serie de asemănări și deosebiri între cele două procese.

Specificul procesului de coaching în mediul educațional - Formarea continuă a cadrelor didactice debutante presupune, cu necesitate, un antrenament permanent pentru însușirea noilor roluri cu

care vine în contact tânărul profesor și pentru care îi trebuie o pregătire specifică, fundamentată, în special, pe experiența cadrului didactic mentor.

Iată câteva întrebări și sugestii pentru un cadru didactic debutant din perspectiva asigurării procesului de coaching:

- În domeniul educațional, am pe cineva cu experiență care mă poate ajuta ridicând “la fileu” întrebările potrivite, mai degrabă decât dându-mi sfaturi directe?
- Am pe cineva care îmi acordă atenție atunci când am o problemă pe care vreau să o discut deschis?
- Am pe cineva care să îmi arate cum trebuie să rezolv o problemă atunci când nu știu cum să procedez?
- Am pe cineva care mă îndeamnă și mă încurajează cu încredere să încerc lucruri care nu îmi stau în fire sau pe care nu le fac cu ușurință?

Daca nu ai un coach și un mentor lângă tine este momentul să cauți să iei legătura cu o persoană care crezi că poate juca măcar unul din aceste roluri.

Profesorul debutant va trebui să caute drept mentor sau coach acele persoane care să fie aproape de el, la locul de muncă sau aproape de activitatea pe care o desfășoară. Finalitatea procesului de coaching în educație este de a obține rezultate și progres profesional, dar și în viața personală, conform obiectivelor pe care fiecare tânăr profesor și le-a definit la începutul carierei.

Calitatea profesorilor determină, fără îndoială, calitatea procesului de predare-învățare-evaluare și este direct proporțională cu nivelul rezultatelor obținute de elevi. Acesta este motivul pentru care, în toate țările lumii, formarea inițială a profesorilor este tratată cu maximă seriozitate și sunt căutate permanent modalități de ameliorare a acestui proces. În aceeași măsură, stagiile de mentorat au o importanță capitală, reprezentând etapa cheie de armonizare a cunoștințelor teoretice cu cele practice, etapa de formare a identității profesionale. Este de dorit ca profesorii mentori să creeze conexiuni speciale cu profesorii debutanți, bazate pe respect, pentru a oferi satisfacție tuturor partenerilor implicați în stagiul de mentorat și mulțumire față de ceea ce s-a clădit în domeniul formării profesionale, cu eforturi comune.

Profesorii mentori sunt responsabili pentru schimbările de percepție, modificarea sistemelor de valori și comportamente ale tinerilor profesori, acesta fiind însuși scopul profesional al stagiilor de mentorat. Provocările stagiilor de mentorat sunt multiple, iar profesorii mentori au nevoie de numeroase calități profesionale, dar și personale pentru a le face față – deschidere, competențe de comunicare interpersonală, abilitatea de a identifica oportunități în sfera profesiei, flexibilitate, puterea de a se concentra pe o problemă diversă, capacitatea de a identifica precis momentele de derută și de stres – atribute capitale pentru consilierea profesională eficientă. Pe de altă parte, profesorii debutanți au nevoie de îndrumare și de susținere constantă pentru a face față provocărilor, atunci când învață să fie profesori. Stagiul de mentorat cade, astfel, sub incidența unui complex de factori – atât obiectivi, cât și subiectivi – motiv pentru care se poate afirma că planificarea detaliată, abordarea sistematică, riguroasă și monitorizarea atentă sunt singurele soluții care pot garanta reușita profesională a tânărului cadru didactic.

Bibliografie:

1. Negovan V. Psihologia carierei. București: Editura universitară, 2010
3. Parkinson M. Ghidul carierei. București: Editura All Beck, 2002
3. Pânișoară G., Pânișoară I. Managementul resurselor umane, Ghid practic, Ediția a II-a, Iași: Editura Polirom, 2005
4. Pânișoară G. Integrarea în organizații. Pași spre un management de succes. Iași: Editura Polirom 2006.
5. Organisation de stages pour les étudiants en master se destinant aux métiers de l'enseignement circulaire n° 2010-102 du 13-7-2010 <http://www.education.gouv.fr/cid52619/menh1012605c.html>
6. Missions des maîtres formateurs et des maîtres d'accueil temporaire circulaire n° 2010-104 du 13-7-2010 <http://www.education.gouv.fr/cid52620/mene1013103c.html>
7. Missions des professeurs conseillers pédagogiques contribuant dans les établissements scolaires du second degré à la formation des enseignants stagiaires circulaire n° 2010-103 du 13-7-2010 <http://www.education.gouv.fr/cid52621/mene1013096c.html>

LECTURA CA MOD DE VIAȚĂ

CIOCAN Maria Dana

Bibliotecar – Școala Gimnazială „Andrei Șaguna” din Deva

Motto:

„Cărțile sunt cărăușii civilizației. Fără cărți, istoria e mută, literatura nu are glas, știința paralizată, iar gândirea și meditația suspendate.” Barbara Tuchman

Într-o lume în care tehnologia evoluează tot mai mult și acaparează atenția majorității oamenilor, este greu să îți mai imaginezi că lectura îți poate oferi experiențe minunate și că te poate purta pe aripile istoriei, ducându-te în trecut, prezent și viitor într-un timp foarte scurt.

Cărțile sunt acei prieteni minunați, tăcuți și discreți, care ar trebuie să ne însoțească mereu, pe tot parcursul vieții. Lectura nu trebuie privită din perspectiva unui simplu hobby, ea este hrana sufletului și a minții, fapt susținut și de Maurice Blanchot, în „*L’Espace littéraire*” (Spațiul literar) „Lectura este mai pozitivă decât creația, mai creatoare, deși nu produce nimic.” „Ceea ce creează literatura este chiar această *mișcare de descoperire*. Cititul devine, deci, o operațiune de fabricare a unei mișcări de căutare și de inițiere în ceva care nu este cunoscut încă. Prin această mișcare interioară, cititorul face posibilă construirea unei noi identități, aceea de cititor-scriitor.”²

„Toți oamenii care au obținut succesul în viață au făcut din învățare și lectură un obicei zilnic. Ei și-au însușit lectura ca abilitate de viață și au tratat-o cu maximă seriozitate.”³ Mentea noastră are un potențial imens, însă ea se deschide prin practicile pe care le avem zilnic și care trebuie să ne inspire și să ne bucure. Una din acestea trebuie să fie lectura.

În paginile cărților, descoperim o adevărată reflexie a propriului eu, un alter-ego al nostru, al cititorilor, care ajungem să trăim aventuri intense și să descoperim ideile autorului ca dintr-un puzzle, trecând toate acestea prin filtrul propriei gândiri și a propriei experiențe de viață. Este o întregă experiență a gândirii în momentul în care parcurgi paginile unei cărți: nu este de ajuns să fii doar cititor, o persoană pasivă, care doar vede derulându-se prin fața sa imagini și scene. Pentru a fi cu adevărat un cititor, trebuie să ajungi să îți crezi propriul spațiu în interiorul acțiunii cărții citite, să poți lua parte la toate acțiunile prezentate, să trăiești alături de personaje, să descoperi noi lumi și noi mentalități. Numai astfel vei ajunge să trăiești adevărata experiență a lecturii, doar astfel vei putea gusta din dulceața poveștii pe care ți-o spune autorul. Trebuie să simți cu tot sufletul ceea ce citești.

Atunci când lectura este prezentă în rutina noastră zilnică și devine mod de viață, ea ajunge să ne ofere o fericire nemărginită și acea doză de plăcere și satisfacție necesară pentru a ne crea un mic univers individual. Astfel, fiecare din noi, ajungem, prin lectură, să ne cunoaștem mai bine, să ne dezvoltăm, dar și să identificăm noi aspirații.

Lectura este singura care îți dă posibilitatea de a te forma ca om, lărgindu-ți orizonturile, dându-ți curaj de a încerca lucruri noi. Să nu uităm că, „O carte e cel mai bun prieten, spune o zicătoare; e ceva mai mult: o carte iubită e o rudă, e o soră scumpă a sufletului nostru.” după cum spunea Emil Gârleanu. Un alt beneficiu adus de lectură, este reducerea stresului, fiind o terapie accesibilă tuturor.

Cărțile te fac să reflectezi profund, îți pătrund în suflet, acumulezi cunoștințe noi, explorezi trăiri, evenimente și civilizații, iar „Cu cât citești mai mult, cu atât vei ști mai multe lucruri. Cu cât înveți mai mult, cu atât vei merge în mai multe locuri.” spunea Dr. Seuss.

² Sursă online <https://www.researchgate.net/publication/346026814> Lectura e un mod de viața, Anca Călin, articolul „Lectura e un mod de viață”

³ Sursă online <https://psihologiagandului.ro/lectura-ca-abilitate-de-viața>

Ca o concluzie, putem spune că „O carte măreață ar trebui să te lase cu multe experiențe și oarecum epuizat la final. Trăiești nenumărate vieți în timp ce citești.” (William Styron) „Cărțile sunt fluturi cu care zburăm spre propria noastră minte.” (Simona Enache).

Surse bibliografice online:

- https://www.researchgate.net/publication/346026814_Lectura_e_un_mod_de_viata;
- <https://psihologiagandului.ro/lectura-ca-abilitate-de-viata.>

Provocări în ”Săptămâna Altfel” CHIMIA ȘI TRICOLORUL ROMÂNIEI

Ing. Vasile TEGLĂ
Laborant la Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” din Deva

În practica școlară actuală se remarcă tendința de trecere de la lucrările frontale la lucrările pe echipe și spre cele individuale, forme organizatorice de mai mare eficiență. Având pe masa de lucru asigurate substanțele, materialele și aparatura necesară, experimentele individuale sau cele în echipă se pot efectua în mod independent, cu minimum de indicații date de profesor sau pe baza unei fișe de lucru elaborată în prealabil de profesor. În aceste fișe, mersul experimentelor este descris incomplet, rezumându-se numai la indicații absolut necesare. Se recomandă ca fișele să fie în așa fel concepute încât să-i situeze în permanență pe elevi în fața unor probleme noi (fișe problematizante) care se cer să fie rezolvate pas cu pas, prin propriul lor efort.

Învățarea prin descoperirea experimentală este o reacție împotriva metodelor bazate pe verbalizarea și memorarea mecanică, a metodelor bazate pe receptare, chiar dacă ele asigură înțelegerea celor asimilate și învățarea mai rapidă. Activitățile experimentale reprezintă o strategie sigură de motivare a elevilor pentru o implicare activă în procesul de dobândire a competențelor specifice disciplinelor chimie, biologie, fizică. În cadrul experimentului demonstrativ la elevi se consolidează viziunea privind orientarea profesională, iar elevii specialităților din domeniile menționate anterior obțin competențe valoroase, care sunt utile pentru dezvoltarea traseului profesional, organizarea activității științifice și pedagogice. Învățarea prin descoperire, urmărește ca predarea-învățarea să se bazeze pe problematizare și cercetare, pe experiența directă și concretă, creativă. Învățarea euristică urmărește să

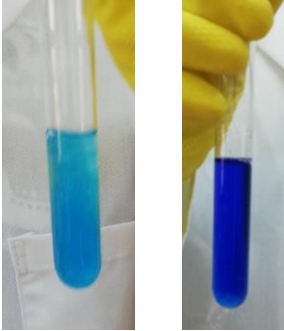
nu comunice material de studiu în forma ei finală de asimilare, ci să antreneze elevul în procesul instruirii, să-i arate cum să învețe.

Astfel, ”Săptămâna Altfel” a venit cu o provocare pentru laboratorul de chimie al Colegiului Național Pedagogic „Regina Maria” din Deva – CHIMIA ȘI TRICOLORUL ROMÂNIEI.

În cadrul acestei activități, s-au realizat trei reacții chimice demonstrative urmărindu-se asocierea culorii produsilor de reacție cu cele trei culori ale drapelului național al României (roșu, galben și albastru), pentru o

mai bună asimilare de către elevi a fenomenului chimic.

CULOAREA	REAȚIA
 <p>CULOAREA ROȘIE</p>	$2 \text{AgNO}_3 + \text{K}_2\text{CrO}_4 \rightarrow \text{Ag}_2\text{CrO}_4\downarrow + 2 \text{KNO}_3$ <p>Se adaugă peste soluția de azotat de argint câteva picături de cromat de potasiu, rezultând precipitatul de cromat de argint de colorație brun roșiatică.</p>
 <p>CULOAREA GALBENĂ</p>	$\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COO})_2 + 2 \text{KI} \rightarrow \text{PbI}_2\downarrow + 2 \text{CH}_3\text{COOK}$ <p>Peste acetatul de plumb se adaugă câteva picături de iodură de potasiu, rezultând un precipitat lăptos de culoare galben intens de iodură de plumb.</p>
 <p>CULOAREA ALBASTRĂ</p>	$\text{CuSO}_4 + 2\text{NaOH} \leftrightarrow \text{Cu}(\text{OH})_2\downarrow + \text{Na}_2\text{SO}_4$ <p>Peste acetatul de plumb se adaugă câteva picături de iodură de potasiu, rezultând un precipitat lăptos de culoare galben intens de iodură de plumb.</p> <p>Adăugând un exces de soluție de amoniac peste precipitat se observă dizolvarea precipitatului și apare un lichid de culoare albastru intens, din cauza formării complexului:</p> $\text{Cu}(\text{OH})_2 + 4\text{NH}_4\text{OH} \rightarrow [\text{Cu}(\text{NH}_3)_4](\text{OH})_2 + 4\text{H}_2\text{O}$ <p>Culoarea albastră este dată de ionul complex $[\text{Cu}^{2+}(\text{NH}_3)_4]^{2-}$. Complexul este cunoscut în tehnică sub numele de licoarea lui Schweizer și este un solvent pentru celuloză.</p>

Experimentul este o metodă destul de eficientă cu un impact înalt asupra atitudinii elevilor față de procesul educațional. Promovarea metodelor activ-participative solicită exersarea mecanismelor gândirii, inteligenței, imaginației și creativității. Utilizarea rațională a experimentului demonstrative/distractiv în sistem bine gândit, atât în cadrul activităților curriculare, cât și extracurriculare dezvoltă competența de cercetare și conduce la un stil de analiză inovativă, favorizând promovarea noilor idei, procese și tehnologii.

Bibliografie

1. Manual Chimie clasele a VII-a, a VIII-a, a IX-a.
2. Maria T Fabbro, L. G. (2016). Intelegerea formarea si dezvoltarea de nanoparticule de Ag pe cromatul de argint induse prin iradiere cu electroni la microscop electronic: Un studiu experimental și teoretic combinat. Journal of Solid State Chemistry 239,220-227.
3. Cerghit I., „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 1997.
4. Ciascai L. „Didactica științelor naturii”, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj, 2007.

REZISTENȚA LA SCHIMBARE

Prof. Camelia-Florentina BERCEANU

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Impactul progresului social asupra dezvoltării potențialului intelectual al societății este esențial. Populația care se perfecționează continuu este mult mai pretențioasă, de unde rezultă necesitatea schimbărilor educaționale permanente. Pentru procesul de schimbare este importantă, de asemenea, și existența unor persoane, denumite „agenți ai schimbării”. Agenții schimbării, scrie Patricia K. Ovel-Jarboe, „sunt aceia care creează conștiința nevoii de schimbare în interiorul sistemului social sau în cel al organizației. Aceștia pot fi persoane din interiorul organizației sau persoane din afara ei (consultanții, de exemplu). Pe lângă consolidarea acestei conștiințe, agentul schimbării îi motivează pe alții, încurajându-i să acționeze și totodată consolidează exemplele noilor comportamente așteptate”. Cei mai buni agenți ai schimbării, scrie ea, „sunt indivizii cu forță empatică, cei care dau dovadă de abnegație, indivizii care, din punct de vedere politic, manifestă înțelepciune și sunt credibili în fața celorlalți indivizi din sistemul social sau din organizație. Ei trebuie să aibă un grad ridicat de toleranță față de ambiguitate și față de conflictul de roluri”.

Organizațiile școlare contemporane funcționează într-un mediu care se schimbă permanent, iar capacitatea de adaptare la schimbările impuse a devenit o condiție fundamentală pentru succesul instituției educaționale și, în foarte multe cazuri, chiar o condiție pentru supraviețuire. Însă schimbările generează în mod obiectiv rezistență. Rezistența la schimbări este o reacție naturală a colaboratorilor, care este condiționată de un șir de cauze, care le vom descrie în cele ce urmează.

Nivelul scăzut de motivare.

Pedagogii tind să-și satisfacă la maximum necesitățile cele mai importante. Dacă schimbările prezintă un pericol pentru situația existentă și unii pedagogi sau grupuri de pedagogi au temeri că vor pierde ceva prețios pentru sine, atunci, cu certitudine, că ei nu vor fi bucuroși și într-o formă sau alta se vor opune. Putem enumera următoarele cauze personale, care, diminuând motivarea cadrelor didactice, provoacă rezistență:

- pericolul de a pierde sau de a diminua puterea sau controlul asupra unor anumite resurse ale școlii;
- diminuarea veniturilor sau a diferitelor facilități;
- pericolul de a pierde nivelul de respect și de recunoștință din partea colegilor, elevilor, părinților;
- apariția iminentă a unor dificultăți în activitățile zilnice;
- protejarea împotriva pierderii funcției sau a înrăutățirii condițiilor de muncă;

- convingerea că schimbările nu sunt necesare, bazată pe încrederea exagerată în profesionalismul personal și cunoaștere profundă a lucrului.

Înțelegerea slabă a scopurilor.

Cadrele didactice sunt tentate să opună rezistență, dacă nu înțeleg scopurile schimbărilor propuse sau a metodelor și mijloacelor, care pot fi utilizate pentru realizarea lor. Lipsa înțelegerii scopurilor și obiectivelor schimbărilor poate fi condiționată de insuficiența cunoștințelor și a experienței, erorilor în suportul informațional.

Nivelul scăzut de încredere față de conducerea instituției de învățământ.

Dacă organizația școlară este caracterizată printr-un nivel scăzut de colaborare între conducere și angajați, iar managementul are un caracter închis și înclină spre adoptarea deciziilor neraționale, atunci aceste lucruri duc la apariția unor fenomene negative în comportamentul personalului. O reacție naturală va fi neîncrederea și suspiciunea față de toate inițiativele conducătorilor instituției de învățământ, ceea ce va duce la înrăutățirea climatului psihologic. Sunt posibile răspândirea minciunilor și deformarea informației, care vine de la instanțele ierarhic superioare. Toate acestea duc la dificultăți în relațiile dintre administrație și personalul didactic și nondidactic, creează probleme reale.

Aprecieri contradictorii a scopurilor.

Rezistența apare deseori din cauza, că angajații apreciază în mod diferit posibilele avantaje și cheltuieli generate de schimbări. Deseori se poate vorbi despre diferențele dintre diferite grupuri de personal în perceperea nu doar a situației create, dar și a scopurilor schimbărilor și căilor de realizare a acestora. De altfel, rezistența la schimbare nu totdeauna este un fenomen negativ. Opoziția constructivă, constituită din cei mai experimentați profesori, care au motive temeinice de a trata situația creată în modul său, poate salva organizația școlară de la schimbările neproductive sau chiar catastrofale. Insuficiența de competențe profesionale și experiență.

Insuficiența de cunoștințe profunde, competențe profesionale și experiență este un izvor serios de rezistență a colaboratorilor școlii față de tot ce este nou, deoarece adesea provoacă neîncredere în forțele proprii, în capacitatea de a face față noilor cerințe. În afară de aceasta, neîncrederea în propria solvabilitate profesională deseori micșorează simțitor capacitatea de a înțelege schimbările curente și cele de perspectivă.

Conservatismul.

Opunerea față de schimbările inițiate în cadrul organizației școlare poate avea drept bază înclinarea unor cadre didactice spre conservatism. Conservatismul nu trebuie privit exclusiv ca o calitate, ce caracterizează persoanele care resping totul ce este nou. În spatele acestui fenomen ar putea fi tendința oamenilor spre stabilitate, spre adoptarea și aplicarea unor abordări sigure, încercate deja. Consecințele incerte ale schimbărilor pot avea repercusiuni psihologice grele pentru mulți pedagogi, punând la îndoială autoaprecierea profesională.

Bibliografie:

- https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/249-254_3.pdf
- https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/154-161_7.pdf
- <https://remote.pluria.co/ro/rezistenta-la-schimbarea-organizationala/>

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Anul școlar 2020 – 2021

Limba și literatura română

Prof. Nicolae MATEȘ

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

A fost odată un împărat. El ajunsese la cărunțețe, și nu se învrednicise a avea și el măcar un copil. Se topea d-a-n picioarele, bietul împărat, să aibă și el, ca toți oamenii, măcar o stârpitură de fecior, dară în deșert.

Când, tocmai, la vreme de bătrânețe, iată că se îndură norocul și cu dânsul și dobândi un drag de copilăș, de să-l vezi și să nu-l mai uiți. Împăratul îi puse numele Aleodor. Când fu a-l boteza, împăratul adună Răsărit și Apus, Miazăzi și Miazănoapte, ca să se vesească de veselie lui. Trei zile și trei nopți ținură petrecerile și se chefură și se bucurară, de o ținură minte cât trăiră. Băiatul de ce creștea, d-aia se făcea mai isteț și mai iscusit. Nu mai trecu mult și iată că împăratul ajunsese la marginea groapei. Când fu la ceasul morții, el luă copilul pe genunchi și-i zise:

– Dragul tatei, iată că Dumnezeu mă cheamă. Sunt în clipa de a-mi da obștescul sfârșit. Eu văz că tu ai să ajungi om mare. Și chiar mort, oasele mele se vor bucura în mormânt de isprăvile tale. Asupra cârmuirii* împărăției n-am nimic să-ți zic, fiindcă tu, cu iscusința ta, știu că ai s-o duci bine. Un lucru numai am să-ți spui: Vezi tu muntele acela de acolo, să nu te ducă păcatele să vânezi p-acolo, că este nevoie de cap. Acel munte este moșia lui Jumătate-de-om-călare-pe-jumătate-de-iepure-șchiop: și cine calcă pe moșia lui, nu scapă nepedepsit.

Acestea zicând, căscă gura de trei ori și-și dete sufletul. Se duse și el ca toată suflarea de pe pământ, de pare că n-a fost de când lumea și pământul. Îl jeliră ai săi, îl jeliră boierii, îl jeliră și poporul; în cele de pe urmă trebuiă să-l îngroape. (...)

Într-o zi, nu știu cum făcu, dus fiind pe gânduri, Aleodor și alunecă de călcă pe pământul pocitului de om. N-apucă să facă zece, douăzeci de pași, și iată că se pomeni cu dânsul dinaintea lui. (...)

Pocitania pământului îi zise:

– Toți nelegiuții ce-mi calcă hotarul cad în robia* mea. (...) Nici una, nici alta. Ci, ca să scapi de pedeapsă alt chip nu e, decât să te duci să-mi aduci pe fata lui Verdeș împărat. (...)

Aleodor plecă. Și cum mergea el gândindu-se și răzgândindu-se cum să-și împlinească sarcina mai bine, căci își dăduse cuvântul, se pomeni pe marginea unui eleșteu și o știucă se zbătea de moarte pe uscat. Cum o văzu, el se duse să o ia să-și aline foamea cu dânsa.

Știuca îi zise:

– Nu mă omorî, Aleodor; ci mai bine dă-mi drumul în apă, că mult bine ți-oi prinde când cu gândul n-ai gândi.

Aleodor o ascultă și o dete în apă. Atunci știuca îi mai zise:

– Ține acest solzișor, și când vei gândi la mine, eu voi fi la tine.

Flăcăul plecă mai înainte și se tot mira de o astfel de întâmplare. Când, iacă se întâlnește cu un corb ce avea o aripă ruptă. Și voind să vâneze corbul, el îi zise:

– Făt-Frumos, Făt-Frumos, decât să-ți încarci sufletul cu mine, mai bine ai face să-mi legi aripa, ca mult bine ți-oi prinde.

Aleodor îl ascultă, căci era băiat viteaz și de treabă, și îi legă aripa. Când era să plece, corbul îi zise:

– Ține penița asta, voinicule, și când vei gândi la mine, eu voi fi la tine.

Luă penița Aleodor, și-și cătă de drum. Dară nu făcu ca la o sută de pași și iată că dete peste un tăune*. Când se gătea a-l strivi cu piciorul, tăunele zise:

– Crușă-mi viața, Aleodor împărat, și eu te voi mântui pe tine de la moarte. Ține acest pufuleț din aripioara mea, și când vei gândi la mine, eu voi fi la tine.

Auzind Aleodor unele ca acestea, și că îi zise și pre nume, odată ridică piciorul și lăsă pe tăune să se ducă în voia lui.

Și mergând înainte, cale de nu știu câte zile, dete de palaturile lui Verdeș împărat. Cum ajunse aci, se puse la poartă și așteptă ca doar de va veni cineva să-l întrebe ce caută.

Petre Ispirescu, *Aleodor Împărat*

*cărnuirei – conducerea, guvernarea, administrarea

*robia – condiție social de rob; sclavie; captivitate; prizonierat

*tăune – insect de culoare brună, cu pete gălbui, care înțeapă vitele și se hrănescu cu sângele lor

Textul 2

Ce au în comun „Harry Potter”, „Stăpânul Inelelor”, „Mica Sirenă” și „Aleodor Împărat”? Pe lângă faptul că fac trimitere la o lume fantastică, sunt titluri ale unor cărți care au fost transpuse și pe marile ecrane, în producții cinematografice de succes. Și, totuși, câți dintre fanii filmului „Harry Potter” au citit și cărțile cu același nume?

Odată cu apariția producției cinematografice, adulții și mai ales copii sunt tentați să aleagă filmul în detrimentul cărții. Un studiu din anul 2011 arată că, în Statele Unite ale Americii, 25% dintre americani au văzut toate filmele realizate după romanele lui J. R. Rowling, însă numai 18% au citit și cărțile care au stat la baza lor. Cu toate acestea, 44,2 % din publicul spectator apreciază atât cărțile și lectura, cât și filmele.

Dacă vă confrunțați și voi cu aceeași situație, vă prezentăm câteva argumente la care puteți apela pentru a-i convinge pe ceilalți să aleagă lectura înainte de a se așeza în fața ecranului pentru a viziona povestea eroilor preferați.

În primul rând, transpunerea cărții în film nu este întotdeauna 100% exactă și uneori detaliile esențiale lipsesc de pe marile ecrane. Dacă vei citi mai întâi cartea, atunci vei putea vedea producția cinematografică cu un ochi critic, vei putea fi tu însuți regizorul pentru că îți vei imagina acțiunea și personajele. Citind mai întâi cartea, vei merge la film ca un expert, putând să evaluezi munca regizorului și a actorilor mai bine decât prietenii tăi care nu au citit cartea după care s-a făcut ecranizarea.

În al doilea rând, cartea oferă o perspectivă detaliată asupra personajelor, a personalității și a motivațiilor acestora, lucruri pe care filmul le poate omite. Astfel, vei înțelege mai bine de ce eroul principal sau personajul negativ acționează într-un fel sau altul.

Apoi, momentul de maxim interes în orice poveste este finalul, care poate fi dedus în mod firesc din desfășurarea istorisirii sau poate contrazice acțiunea în ansamblu, fiind neașteptat. Dacă nu îți place să fii surprins, atunci poți opta ca înainte de a vedea filmul să citești povestea. Însă, dacă îți place suspansul, poți citi povestea după ce ai văzut ecranizarea. În esență, ceea ce contează este să-ți

construiești în permanență relația cu lectura, indiferent de celelalte forme de divertisment pe care le alegi sau ordinea în care faci lucrurile.

Gabriela Ursu, *Cartea sau filmul? Cu ce ar fi bine să începem?*, www.asociatiacurteaveche.ro, text adaptat

A. Scrie răspunsul pentru cerințele de mai jos cu privire la textele date.

1. Notează două titluri de cărți din literatura universală care au fost ecranizate, în afară de *Stăpânul Inelelor*, așa cum reiese din textul 2. **2 puncte**

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

Tânărul Aleodor este numit Făt-Frumos de către:

- a) Verdeș Împărat;
- b) Tăune;
- c) Corb;
- d) Tatăl său.

Răspunsul corect: . **2 puncte**

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

Procentajul americanilor care au vizionat filmele ecranizate după romanele Lui J. R. Rowling este:

- a) 25 %;
- b) 18 %;
- c) 100 %;
- d) 44,2 %.

Răspunsul corect: . **2 puncte**

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

În fragmentul extras din basmul Aleodor Împărat de Petre Ispirescu se evidențiază:

- a) Curajul tânărului fiu de împărat;
- b) Relația între părinți și copii;
- c) Milostenia personajului Aleodor;
- d) Prietenia împăraților din Răsărit, Miazăzi și Miazănoapte.

Răspunsul corect: **2 puncte**

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Enunțul	Corect	Incorect
Finalul unei cărți este considerat de majoritatea cititorilor momentul de maxim interes.		
Pentru a înțelege motivația personajelor este preferabilă lectura, nu vizionarea filmului.		
Numărul americanilor care preferă să vizioneze ecranizările unor cărți de success este mai mic decât al acelor care citesc cărțile.		
Aleodor așteaptă la poarta lui Verdeș Împărat pentru a fi primit.		
Tatăl lui Aleodor se va bucura de viitoarele fapte mărețe ale fiului său.		
Pe marginea unui eleșteu, Aleodor întâlnește un tăune care îl răsplătește cu un pufuleț din aripioara lui.		

6. Menționează, în câte un enunț, tiparul textual din fiecare dintre fragmentele următoare.

6 puncte

- a) ”A fost odată un împărat. El ajunsese la căruntețe, și nu se învrednicise a avea și el măcar un copil. Se topea d-a-n picioarele, bietul împărat, să aibă și el, ca toți oamenii, măcar o stârpitură de fecior, dară în deșert.”

- b) ”În primul rând, transpunerea cărții în film nu este întotdeauna 100% exactă și uneori detaliile esențiale lipsesc de pe marile ecrane. (...) În al doilea rând, cartea oferă o perspectivă detaliată asupra personajelor, a personalității și a motivațiilor acestora, lucruri pe care filmul le poate omite. Astfel, vei înțelege mai bine de ce eroul principal sau personajul negativ acționează într-un fel sau altul.”

7. Prezintă, în cel puțin 30 de cuvinte, o legătură care se poate stabili, la nivelul conținutului, între fragmentul din *Aleodor Împărat* de Petre Ispirescu și fragmentul extras și adaptat din Gabriela Ursu, *Cartea sau filmul? Cu ce ar fi bine să începem?* **6 puncte**

8. Crezi că există beneficii dacă citești cartea înainte de vizionarea ecranizării ei? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 90 de cuvinte, valorificând textul 2. **6 puncte**

9. Asociază fragmentul din textul *Aleodor Împărat* de Petre Ispirescu cu un alt text literar studiat sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o asemănare și o deosebire dintre ele. **6 puncte**

B. Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Seria care conține sunetul "i" semivocalic este:

- a) Miazăzi, veselia.
- b) viața, întâi.
- c) pocitania, regizorul.
- d) detrimentul, cărții.

Răspunsul corect: .

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

Fac parte din același câmp lexical toate cuvintele din seria:

- a) știuca, tăunele, corbul.
- b) peliculă, ecranizare, film.
- c) producție, cinematograf, carte.
- d) împărat, călătorie, eroismul.

Răspunsul corect:

2 puncte

3. Rescrie enunțul "Vezi tu muntele acela de colo, să nu te ducă păcatele să vânezi p-acolo, că este nevoie de cap.", înlocuind cuvântele "vezi" și "să nu te ducă" cu sinonimele acestora adecvate contextului.

4 puncte

4. Precizează valoarea morfologică a cuvintelor subliniate în secvența: "Dacă nu **îți** place să fii suprins, atunci poți **opta** ca **înainte** de a vedea filmul să citești povestea."

6 puncte

5. Completează cu o propoziție enunțul „El ajunsese la cărunțe”, precizând raportul sintactic din fraza astfel obținută.

6 puncte

6. Alcătuieste un enunț interogativ în care substantivul *Aleodor* să aibă funcția sintactică de Complement indirect și un enunț asertiv în care pronumele personal *el* să aibă funcția sintactică de Atribut genitival.

6 puncte

(1): _____

(2): _____

7. Rescrie enunțul de mai jos, preluat din comentariul unui copil pasionat de filme, corectând greșelile de orice fel. **6 puncte**

Îmi place mult filmele realizate pe baza cărților ecranizate. Protagonistul principal se dovedește a fi un erou foarte extraordinar, în cât fascinează atenția spectatorului însuși.

SUBIECTUL al II-lea **(20 de puncte)**

Imaginează-ți că ai vizitat platourile de filmare de la Hollywood, unde se realizează ecranizarea unei cărți fantasy. Redactează o pagină de jurnalul tău, de cel puțin 150 de cuvinte, care să cuprindă prezentarea unei emoții/ a unui sentiment din timpul filmării unei scene, o secvență narativă și una descriptivă. Data redactării jurnalului este 9 mai 2021.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudine gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate, așezarea în pagină –1 punct).

Notă! Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus. Compunerea nu va fi precedată de titlu sau motto.

A series of horizontal lines for writing, spanning most of the page width. The lines are evenly spaced and extend from the left margin to the right margin.

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a
Anul școlar 2020 – 2021
Limba și literatura română
BAREM DE EVALUARE ȘI DE NOTARE

- Se punctează orice modalitate de rezolvare corectă a cerințelor.
- Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit în barem.
- Se acordă zece puncte din oficiu. Punctajul total este de 100 de puncte. Nota finală se calculează prin împărțirea la zece a punctajului total acordat pentru lucrare.

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

A.

1. câte 1 punct pentru notarea celor două titluri de cărți din literatura universală, care au fost ecranizate, așa cum reiese din textul 2 ("Harry Potter". "Mica Sirenă") **2 x 1 punct = 2 puncte**
2. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **c** **2 puncte**
3. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **a** **2 puncte**
4. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **c** **2 puncte**
5. câte 1 punct pentru stabilirea corectitudinii/ incorectitudinii fiecăruia dintre enunțuri; notarea a două variante de răspuns pentru un enunț – 0 puncte **6 x 1 punct = 6 puncte**

Enunțul	Corect	Incorect
Finalul unei cărți este considerat de majoritatea cititorilor momentul de maxim interes.	X	
Pentru a înțelege motivația personajelor este preferabilă lectura, nu vizionarea filmului.	X	
Numărul americanilor care preferă să vizioneze ecranizările unor cărți de success este mai mic decât al acelor care citesc cărțile.		X
Aleodor așteaptă la poarta lui Verdeș Împărat pentru a fi primit.	X	
Tatăl lui Aleodor se va bucura de viitoarele fapte mărețe ale fiului său.	X	
Pe marginea unui eleșteu, Aleodor întâlnește un tăune care îl răsplătește cu un pufuleț din aripioara lui.		X

6. – câte 2 puncte pentru menționarea fiecărui tipar textual din fragmentele date:
 - a) narativ; b) argumentativ **2 x 2 puncte = 4 puncte**
 - câte 1 punct pentru formularea fiecărui răspuns în câte un enunț **2 x 1 punct = 2 puncte**
7. – precizarea unei legături, la nivelul conținutului, care se poate stabili între cele două texte date (de exemplu: prezentarea lumii fantastice întâlnite în cărți, a unor personaje cu puteri supranaturale etc.) **2 puncte**
 - prezentarea legăturii precizate: prezentare adecvată – 2 puncte; schematică, încercare de prezentare – 1 punct; lipsa prezentării – 0 puncte **2 puncte**
 - respectarea normelor de ortografie și de punctuație (0 – 1 greșeli – 1 punct; 2 sau mai multe

- greșeli – 0 puncte) **1 punct**
 – respectarea numărului minim de cuvinte **1 punct**
 8. – menționarea răspunsului la întrebarea dată **1 punct**
 – motivarea răspunsului menționat, valorificând textul dat: nuanțat și adecvat, cu valorificarea textului dat – 3 puncte; schematic, cu valorificarea textului dat – 2 puncte; tendință de generalizare, încercare de motivare, lipsa de valorificare a textului – 1 punct; lipsa motivării – 0 puncte **3 puncte**
 – respectarea normelor de ortografie și de punctuație (0 – 1 greșeli – 1 punct; 2 sau mai multe greșeli – 0 puncte) **1 punct**
 – încadrarea în limita de cuvinte indicată **1 punct**
Notă! Nu este necesară formularea unei concluzii/ eventuala formulare a unei concluzii nu se depunțează.
 9. – câte 2 puncte pentru prezentarea asemănării și a deosebirii: adecvat – 2 puncte; simpla precizare a asemănării/ a deosebirii – 1 punct **2 x 2 puncte = 4 puncte**
 – respectarea normelor de ortografie și de punctuație (0 – 1 greșeli – 1 punct; 2 sau mai multe greșeli – 0 puncte) **1 punct**
 – încadrarea în limita de cuvinte indicată **1 punct**
B.
 1. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **b** **2 puncte**
 2. scrierea literei corespunzătoare răspunsului corect: **b** **2 puncte**
 3. – câte 1 punct pentru înlocuirea corectă a fiecărui cuvânt indicat cu sinonimul adecvat (de exemplu: Privește/ Privești tu muntele acela de colo, să nu te împingă/ să nu te tenteze/ să nu te determine păcatele să vânezi p-acolo, că este nevoie de cap) **2 x 1 punct = 2 puncte**
 – rescrierea corectă a secvenței – 2 puncte; lipsa rescrierii secvenței – 0 puncte **2 puncte**
 4. câte 2 puncte pentru precizarea corectă a fiecărei valori morfologice (de exemplu: ”îți” – pronume reflexiv; ”opta” – verb predicativ la forma verbală nepersonală de infinitiv; ”înainte” – adverb de timp) **3 x 2 puncte = 6 puncte**
 5. – completarea enunțului dat cu încă o propoziție (de exemplu: *El ajunsese la cărunțețe, dar se simțea încă tânăr.*; *El ajunsese la cărunțețe și își dorea un copil.*; *El ajunsese la cărunțețe, deși nu a realizat multe lucruri în viață.* etc.) **3 puncte**
 – precizarea raportului sintactic obținut în frază (de exemplu: *El ajunsese la cărunțețe, dar se simțea încă tânăr.* - coordonare; *El ajunsese la cărunțețe și își dorea un copil.* - coordonare; *El ajunsese la cărunțețe, deși nu a realizat multe lucruri în viață.* - subordonare etc.) **3 puncte**
 6. – câte 1 punct pentru respectarea tipului de enunț cerut: enunț interogativ (de exemplu: *I-a plăcut lui Aleodor întâlnirea cu corbul?* etc.) și un enunț asertiv (de exemplu: *Faptele lui eroice impresionează cititorul.* etc.) **2 x 1 punct = 2 puncte**
 – câte 1 punct pentru alcătuirea fiecărui enunț cu respectarea funcției sintactice indicate: în care substantivul „Aleodor” să fie complement indirect (de exemplu: *Lui Aleodor îi este teamă de zmei?* etc.); pronumele personal „el” să aibă funcția sintactică de atribut genitival (de exemplu: *Îmi place eroismul lui.* etc.) **2 x 1 punct = 2 puncte**
 – câte 1 punct pentru corectitudinea enunțului (logică și gramaticală) **2 x 1 punct = 2 puncte**
 7. rescrierea corectă a enunțului dat (Îmi plac mult filmele realizate pe baza cărților. Protagonistul se dovedește a fi un erou extraordinar, încât fascinează atenția spectatorului însuși.): 0 greșeli – 6 puncte; 1 greșeală – 5 puncte; 2 greșeli – 4 puncte; 3 greșeli – 3 puncte; 4 greșeli – 2 puncte; 5 greșeli – 1 punct; 6 sau mai multe greșeli – 0 puncte **6 puncte**

Notă! În evaluarea răspunsului se va ține cont de scrierea corectă a enunțului dat, întrucât în rescrierea acestuia elevul poate face și alte greșeli.

SUBIECTUL al II – lea

(20 de puncte)

Conținutul compunerii – 12 puncte

- adecvarea conținutului la cerință, prin prezentarea vizitei pe platourile de filmare de la Hollywood: în totalitate – 2 puncte; parțial, cu divagații – 1 punct **2 puncte**
- notarea datei **1 punct**
- utilizarea persoanei I în redactarea paginii de jurnal **1 punct**
- prezentarea unei emoții/ a unui sentiment, resimțită/ resimțit în timpul filmării unei scene: nuanțată – 2 puncte; schematică – 1 punct **2 puncte**
- câte 3 puncte pentru prezentarea fiecăreia dintre secvențele solicitate (narativă, descriptivă) cu respectarea tiparului textual: în totalitate, nuanțată – 3 puncte; parțial, schematică – 1 punct **2 x 3 puncte = 6 puncte**

Redactarea compunerii – 8 puncte

- marcarea corectă a paragrafelor și încadrarea în numărul maxim de cuvinte **1 punct**
- coerența textului: în totalitate – 1 punct; parțial – 0 puncte **1 punct**
- proprietatea termenilor folosiți: în totalitate – 1 punct; parțial – 0 puncte **1 punct**
- corectitudinea gramaticală: în totalitate – 1 punct; parțial – 0 puncte **1 punct**
- claritatea exprimării ideilor: în totalitate – 1 punct; parțial – 0 puncte **1 punct**
- respectarea normelor de ortografie: 0 – 1 greșeli – 1 punct; 2 sau mai multe greșeli – 0 puncte **1 punct**
- respectarea normelor de punctuație: 0 – 1 greșeli – 1 punct; 2 sau mai multe greșeli – 0 puncte **1 punct**
- lizibilitate **1 punct**

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus

CUPRINS

1. Învățarea programării cu ajutorul roboților	3
2. Adaptarea proiectării didactice la contexte blended learning/online	5
3. Formarea și dezvoltarea competențelor de reziliență în cariera didactică	7
4. Scrisoare deschisă	9
5. Managementul școlar pentru reducerea abandonului școlar	11
6. Explorarea prin Joc: Metodă de Predare Interactivă în Activitățile Matematice	13
7. Clasificarea și proiectarea activităților extracurriculare	14
8. Educație fără discriminare	16
9. Coaching în procesul de predare-învățare-evaluare în context blended-learning	18
10. Alternativele educaționale, învățarea centrată pe elev	19
11. Tradiții la români	21
12. Program de intervenție care vizează dezvoltarea abilităților lexico-grafice	23
13. Jocul didactic în predarea lecțiilor de Istorie la clasele primare	25
14. Coachingul în sistemul de învățământ	27
15. Lectura ca mod de viață	29
16. Provocări în „Săptămâna altfel”	31
17. Rezistența la schimbare	33
18. Model Test Evaluare Națională Limba și Literatura Română	35
19. Barem Test Evaluare Națională Limba și Literatura Română	43

e-Profesor
 n-line

„E-profesor on-line” – Nr. 7 August 2023

<https://info-hobby.ro/e-profesor-on-line/>

ISSN 2734 – 6110

ISSN-L 2734 - 6110